

STORTINGET

Lovvedtak 43

(2024–2025)

(Første gangs behandling av lovvedtak)

Innst. 177 L (2024–2025), jf. Prop. 37 L (2024–2025)

I Stortingets møte 1. april 2025 ble det gjort følgende

vedtak til lov

om innkreving av statlige krav mv. (innkretingsloven)

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1 Formålet med loven

Loven skal legge til rette for en effektiv innkreving, som ivaretar hensynet til skyldneren.

§ 2 Virkeområde og innkretingsmyndighet

(1) Innkretingsmyndigheten utøver myndighet etter denne loven i første instans. Den krever inn krav som den i lov eller i medhold av denne loven er pålagt å innkreve.

(2) Loven gjelder i Norge, herunder Svalbard og Jan Mayen.

(3) Departementet kan i forskrift fastsette hvilke krav Innkretingsmyndigheten skal kreve inn.

(4) Loven gjelder med de begrensninger som er anerkjent i folkeretten eller følger av overenskomst med fremmed stat.

§ 3 Utøvelse av kreditorposisjon

(1) Innkretingsmyndigheten ivaretar rollen som kreditor for de krav den har til innkreving.

(2) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om innholdet i første ledd, herunder fastsette begrensninger for utøvelsen av kreditorrollen.

(3) Innkretingsmyndigheten kan fastsette betalingsfrist for underholdsbidrag som kreves inn etter denne loven.

(4) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om når innkrevingen av krav kan avsluttes. Beslutning om å avslutte innkrevingen av krav kan ikke påklages.

§ 4 Forholdet til forvaltningsloven og inkassoloven

(1) Forvaltningsloven gjelder med mindre annet følger av denne loven.

(2) Inkassoloven gjelder ikke for Innkretingsmyndighetens virksomhet etter denne loven.

§ 5 Fullmektig

(1) Enhver som har rettigheter eller plikter overfor Innkretingsmyndigheten, har rett til å la seg bistå eller representere av en fullmektig på alle trinn av saksbehandling.

(2) Fullmektig skal legge frem fullmakt når Innkretingsmyndigheten ber om det.

(3) Meldinger og henvendelser fra Innkretingsmyndigheten skal rettes til fullmektigen når forholdet klart dekkes av fullmakten. Når hensynet til fullmakts giveren tilsier det, kan meldinger og henvendelser rettes til den direkte. Fullmektigen skal gjøres kjent med slike henvendelser når det kan ha betydning for vedkommende.

(4) Tredje ledd er ikke til hinder for at masseutsendelser sendes direkte til en som har fullmektig.

(5) Tvisteloven § 3-3 og tvangsfullbyrdsloven § 6-2 gjelder for hvem som kan opptre som prosessfullmektig ved klage til tingretten.

Kapittel 2. Sakskostnader, tilbakebetaling og utbetaling

§ 6 Sakskostnader

(1) Når Innkrevingsmyndigheten ved klagebehandling endrer en avgjørelse til gunst for parten på grunn av feil som Innkrevingsmyndigheten kan bebreides for, kan parten kreve å få erstattet kostnader som var nødvendige for å få endret avgjørelsen.

(2) Krav etter første ledd må settes frem for Innkrevingsmyndigheten senest tre uker etter at melding om endret avgjørelse ble gitt parten. Kravet avgjøres av Innkrevingsmyndigheten. Avgjørelsen kan påklages etter reglene i forvaltningsloven §§ 28 til 34.

(3) Første og andre ledd gjelder ikke ved klage til tingretten. Ved behandling av slike klager kan Innkrevingsmyndigheten erstatte partens sakskostnader når det er klart at parten har rett til dekning etter tvangsfullbyrdsloven § 3-3.

§ 7 Tilbakebetaling

(1) Utbetaling fra Innkrevingsmyndigheten til noen som ikke hadde krav på utbetalingen, kan kreves tilbakesom den som har fått utbetalingen, forsto eller burde ha forstått at den skyldtes en feil.

(2) Vedtak om tilbakebetaling etter første ledd er tvangsgrunnlag for utlegg.

(3) Innkreving kan ikke iverksettes før eventuell klage er avgjort, likevel slik at motregning etter § 21 første ledd kan gjennomføres.

§ 8 Utbetaling

(1) Der ikke annet følger av lov eller forskrift, skal utbetaling som foretas av Innkrevingsmyndigheten, skje til betalingsmottakerens konto.

(2) Dersom mottakeren ikke har bankkonto her i landet, velges utbetalingsmåten under hensyn til mottakerens ønske. Ved utbetaling til utlandet kan Innkrevingsmyndigheten kreve at mottakeren dekker merkostnaden i forhold til overføring til bankkonto i Norge. Merkostnaden avregnes i utbetalingen.

Kapittel 3. Taushetsplikt, opplysningsplikt og informasjonsbehandling

§ 9 Taushetsplikt

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid for Innkrevingsmyndigheten, skal hindre at uvedkommende får adgang eller kjennskap til det vedkommende i sitt arbeid har fått vite om noens formues- eller inntektsforhold eller andre økonomiske, bedriftsmessige eller personlige forhold.

§ 10 Skyldnerens opplysningsplikt

Etter krav fra Innkrevingsmyndigheten plikter skyldneren å gi opplysninger som kan ha betydning for

innkrevingen. Innkrevingsmyndigheten kan kreve at skyldneren dokumenterer opplysningene ved for eksempel å gi innsyn i, legge frem, sammenstille, utlevere eller sende inn erklæringer, regnskapsmateriale med bilag, kontrakter, korrespondanse, styreprotokoller, elektroniske programmer og programsystemer.

§ 11 Tredjeparters opplysningsplikt

(1) Enhver tredjepart plikter etter krav fra Innkrevingsmyndigheten å gi opplysninger som kan ha betydning for innkrevingen. I den utstrekning opplysningene ikke knytter seg til deres næringsvirksomhet, plikter fysiske personer bare å gi opplysninger om

- krav som skyldneren har eller har hatt mot dem, og om hvordan kravet har falt bort
- formuesgoder som skyldneren eier, og som de har eller har hatt i sin besittelse, og om hvordan besittelsen opphørte.

(2) Departementet kan gi forskrift om at tredjeparter ukrevet skal gi opplysninger som kan ha betydning for innkrevingen, til Innkrevingsmyndigheten. Dette gjelder ikke fysiske personer i den utstrekning opplysningene ikke knytter seg til deres næringsvirksomhet.

(3) Departementet kan gi forskrift om at offentlige myndigheter, offentlige innretninger mv. og deres ansatte skal gi opplysninger som kan ha betydning for innkrevingen, uten hinder av taushetsplikt. Departementet kan også gi forskrift om at opplysninger etter første punktum skal gis ukrevet.

(4) Advokater og andre tredjeparter plikter, uten hinder av lovbestemt taushetsplikt, etter krav fra Innkrevingsmyndigheten å gi opplysninger om pengeoverføringer, innskudd og hvem som er parter i pengeoverføringene, på deres konti tilhørende skyldneren.

(5) Innkrevingsmyndigheten kan kreve at folkeregistermyndigheten, uten hinder av taushetsplikt, skal gi opplysninger som kan ha betydning for Innkrevingsmyndighetens arbeid etter denne loven.

(6) Innkrevingsmyndigheten kan kreve at tredjeparten dokumenterer opplysningene ved for eksempel å gi innsyn i, legge frem, sammenstille, utlevere eller sende inn erklæringer, regnskapsmateriale med bilag, kontrakter, korrespondanse, styreprotokoller, elektroniske programmer og programsystemer, eller i nødvendig utstrekning gi utskrift av protokoll, kopi av dokumenter mv.

(7) Innkrevingsmyndigheten kan uten hinder av taushetsplikt innhente og utlevere opplysninger om skyldnerens inntekts- og formuesforhold og om besluttet utlegg og avregning til bruk for andre namsmyndigheters tvangsfullbyrdelse.

(8) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om hvordan opplysninger skal gis, signatur, leveringsfrist og leveringssted.

§ 12 Sammenstilling, profilering og automatiserte avgjørelser

(1) Innkreivingsmyndigheten kan sammenstille innhentede personopplysninger når det er nødvendig for sitt arbeid, herunder til kontroll-, veilednings-, analyse- og statistikkformål. Innkreivingsmyndigheten kan benytte innhentede personopplysninger til profilering til samme formål når profileringen er nødvendig for å målrette tiltak som fremmer etterlevelse av loven. Graden av personidentifikasjon skal ikke være større enn det som er nødvendig for formålet.

(2) Innkreivingsmyndigheten kan treffe avgjørelser som utelukkende er basert på automatisert behandling. Behandlingen må sikre forsvarlig saksbehandling og være forenlig med retten til vern av personopplysninger. Avgjørelsen kan ikke bygge på skjønnsmessige vilkår i lov eller forskrift, med mindre avgjørelsen er utvilsom. Den registrerte har rett til manuell overprøving av avgjørelsen.

(3) Innkreivingsmyndigheten kan benytte særlige kategorier av personopplysninger som nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10 ved sammenstilling, profilering og automatiserte avgjørelser.

(4) Departementet kan gi forskrift om sammenstilling, profilering og automatiserte avgjørelser, blant annet om formålet med behandlingen, hvilke personopplysninger som kan behandles, og hvem det kan behandles opplysninger om.

§ 13 Bruk av personopplysninger ved utvikling og testing av IT-systemer

(1) Innkreivingsmyndigheten kan behandle innhentede personopplysninger for å utvikle og teste IT-systemer dersom det vil være umulig eller uforholdsmessig vanskelig å oppnå formålet ved å bruke anonyme eller fiktive opplysninger.

(2) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om behandling etter første ledd.

§ 14 Forskrift om adgangen til utlevering av opplysninger og annen behandling av taushetsbelagte opplysninger

Departementet kan gi forskrift som nevnt i forvaltningsloven § 13 g om utlevering og annen behandling av opplysninger som er underlagt taushetsplikt etter § 9.

Kapittel 4. Renter og dekningsrekkefølge

§ 15 Renter og gebyr mv. ved forsinket betaling

(1) For krav hvor det ikke er fastsatt forsinkelsesreaksjon ved forsinket betaling i lov eller forskrift, påløper det forsinkelsesrente lik den til enhver tid gjeldende rente fastsatt i forskrift med hjemmel i forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum.

(2) Rente etter første ledd løper fra 30 dager etter at det er gitt varsel om at rente vil påløpe ved forsinket betaling.

(3) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av første og andre ledd. Det kan blant annet fastsettes at det for enkelte kravstyper ikke skal løpe rente, at rente skal løpe etter lavere sats enn det som følger av første ledd, og at rente skal løpe i tillegg til annen forsinkelsesreaksjon i annen lov eller forskrift. For krav med løpende forfall kan det også bestemmes at renten løper fra et tidligere tidspunkt enn nevnt i andre ledd.

(4) Dersom særlige hensyn gjør seg gjeldende for enkelte kravstyper, kan departementet i forskrift bestemme at det i stedet for eller i tillegg til renter, påløper gebyr ved forsinket betaling. Gebyr som påløper med hjemmel i første punktum, er tvangsgrunnlag for utlegg når hovedkravet har tvangsgrunnlag.

(5) Det skal ikke svares forsinkelsesrente eller påløpe gebyr dersom forsinkelsen er fremkalt ved forhold på kreditors side.

§ 16 Innkreivingsmyndighetens dekningsrekkefølge

Departementet kan i forskrift bestemme hvilken dekningsrekkefølge som skal gjelde når Innkreivingsmyndigheten selv kan velge hvilke krav som skal dekkes.

Kapittel 5. Betalingsavtale og ettergivelse

§ 17 Betalingsavtale

(1) Innkreivingsmyndigheten kan tilby skyldneren en betalingsavtale når den finner det hensiktsmessig.

(2) Innkreivingsmyndigheten kan sette vilkår for å innvilge en betalingsavtale etter første ledd.

(3) Beslutninger etter denne paragraf regnes ikke som enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

(4) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.

§ 18 Ettergivelse av hensyn til kreditor

(1) Innkreivingsmyndigheten kan helt eller delvis ettergi et krav dersom det antas å gi like god eller bedre dekning enn fortsatt innkreiving, og det ikke vil virke støtende eller være egnet til å svekke den alminnelige betalingsmoral.

(2) Innkreivingsmyndigheten kan helt eller delvis ettergi krav med forfall mer enn ti år tilbake i tid dersom fortsatt innkreiving ikke antas å gi dekning av betydning. Ettergivelsen må ikke virke støtende eller være egnet til å svekke den alminnelige betalingsmoral.

(3) Krav som Innkreivingsmyndigheten krever inn for private kreditorer, kan bare ettergis etter denne paragraf når den private kreditoren samtykker.

(4) Beslutning om ettergivelse etter denne paragraf kan ikke påklages. Forvaltningsloven § 25 andre og tredje ledd gjelder ikke for begrunnelse av vedtak om ettergivelse etter denne paragraf dersom slik begrunnelse antas å kunne svekke muligheten for fremtidig dekning av kravet.

§ 19 Ettergivelse og betalingsavtale av hensyn til skyldneren

(1) Innkrevingsmyndigheten kan helt eller delvis ettergi et krav når skyldneren er varig ute av stand til å betale kravet. Det er et vilkår at den svekkede betalingsevnen skyldes særlig alvorlig sykdom eller lignende årsaker, og at det er uforholdsmessig tyngende å fortsette innkrevingen. Avgjørelsen må ikke virke støtende eller være egnet til å svekke den alminnelige betalingsmoral.

(2) Er betalingsevnen bare midlertidig svekket, kan Innkrevingsmyndigheten på samme vilkår som i første ledd innvilge en betalingsavtale.

(3) Innkrevingsmyndigheten kan ikke ettergi krav etter første ledd som tilhører private kreditorer.

§ 20 Ettergivelse av forsinkelsesrente, gebyr ved forsinket betaling mv.

(1) Innkrevingsmyndigheten kan ettergi forsinkelsesrente og gebyr ved forsinket betaling, samt omkostninger ved innkrevingen, der det foreligger særlige forhold.

(2) Beslutninger etter denne paragraf regnes ikke som enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

(3) Innkrevingsmyndigheten kan ikke ettergi forsinkelsesrente eller gebyr som tilfaller private kreditorer.

(4) Departementet kan i forskrift bestemme hva som er særlige forhold etter denne paragraf.

Kapittel 6. Motregning, avregning, utlegg samt tvangsdekning i enkle pengekrav

§ 21 Motregning

(1) Krav som kreves inn etter denne loven, kan motregnes i skyldnerens krav på tilgodebeløp på skatt og avgift. Innkrevingsmyndigheten skal ved motregning etter første punktum ta hensyn til reglene om beslagsfrihet i dekningsloven kapittel 2 dersom skyldneren krever det.

(2) Krav som fordeles etter skattebetalingsloven kapittel 8, kan uoppdelt motregnes i andre krav enn skatt og avgift som skyldneren har på det offentlige. Tilsvarende gjelder for krav som nevnt i dekningsloven § 2-8 første ledd bokstav a og b, men for krav som nevnt i bokstav b bare utenfor konkurs. Reglene om beslagsfrihet i dekningsloven kapittel 2 gjelder ved motregning etter første og andre punktum.

(3) Etter krav fra Innkrevingsmyndigheten skal offentlige utbetalere overføre hovedkravet til Innkrevingsmyndigheten. Departementet kan i forskrift gi utfyllende regler til første punktum.

(4) Beslutning om motregning etter denne paragrafen regnes ikke som enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

(5) Innkrevingsmyndigheten skal så snart som mulig underrette skyldneren om beslutning om motregning. Det skal i underretningen opplyses om hvilke krav det motregnes med og om skyldnerens rettigheter etter denne paragrafen. Der beslagsfrihet er vurdert, bør det fremgå hvilke faktiske forhold vurderingen bygger på.

(6) Motregning foretatt av Innkrevingsmyndigheten kan påklages etter tvangsfullbyrdsloven § 5-16. Klagefristen og frist for krav om beslagsfrihet er en måned etter at skyldneren ble underrettet om motregningen. Tvangsfullbyrdsloven § 2-7 gjelder tilsvarende.

(7) En kommune kan dekke krav som nevnt i tvangsfullbyrdsloven § 2-14 ved motregning etter reglene i første og sjette ledd. Departementet kan gi forskrift om Innkrevingsmyndighetens gjennomføring av motregning på vegne av annen offentlig myndighet, herunder hvilken dekningsrekkefølge som skal gjelde, og saksbehandlingen i saker om beslagsfrihet.

§ 22 Avregning

(1) Når Innkrevingsmyndigheten beslutter avregning, gjelder dekningsloven § 2-7 første ledd første punktum tilsvarende. Avregning har prioritet foran utleggstrekk.

(2) Beslutning om avregning kan endres etter tvangsfullbyrdsloven § 7-21 første ledd.

(3) Beslutning om avregning kan påklages etter tvangsfullbyrdsloven § 5-16. Klagen kan settes frem fra varsel er gitt etter § 25 og så lenge avregningen løper. Tvangsfullbyrdsloven § 2-7 gjelder tilsvarende.

(4) Foreldelsesloven § 17 nr. 3 og § 21 nr. 1, nr. 4 og nr. 5 gjelder tilsvarende for avregning.

(5) Forvaltningsloven § 17 andre og tredje ledd og § 35 andre til fjerde ledd gjelder ikke ved behandling av saker om avregning.

§ 23 Utlegg

(1) Innkrevingsmyndigheten kan beslutte utlegg for krav som den har til innkreving, og som det foreligger tvangsgrunnlag for. Tvangsfullbyrdsloven § 7-2 første ledd bokstav f gjelder ikke. Innkrevingsmyndigheten kan ta med flere krav mot skyldneren i samme beslutning.

(2) Beslutning om utlegg kan gå ut på at det etableres utleggspant, at krav skal dekkes ved utleggstrekk, eller at innkrevingsforsøket avsluttes med en beslutning om intet til utlegg. En beslutning om at et krav skal dekkes ved utleggstrekk, skjer ved at det etableres utleggs-

trekk for kravet, eller, dersom det allerede foreligger utleggstrekk mot skyldneren, ved at kravet meldes inn i trekket, jf. dekningsloven § 2-8.

(3) Tvangsfullbyrdsloven §§ 1-5 til 1-10, kapittel 4, § 5-9, § 5-10, § 5-15, § 7-9 fjerde til sjettede ledd, §§ 7-11 til 7-19, § 7-23, § 7-25, § 7-26 første ledd, § 7-27 og § 7-28 gjelder ved Innkreivingsmyndighetens behandling av saker om utlegg. Ved klage gjelder også tvangsfullbyrdsloven § 2-7, § 5-15 og § 7-24. Klagen kan settes frem fra varsel er gitt etter § 25.

(4) Forvaltningsloven § 17 andre og tredje ledd gjelder ikke ved behandling av saker om utlegg.

(5) Departementet kan i forskrift fastsette gebyr som Innkreivingsmyndigheten kan kreve av skyldneren når den sender varsel om utlegg eller treffer beslutning om utlegg. Gebyret er tvangsgrunnlag for utlegg og legges til kravet ved innkreivingen. Skyldnerens plikt til å betale gebyret bortfaller dersom utlegget kjennes ugyldig eller tvangsgrunnlaget oppheves.

§ 24 Tvangsdekning i enkle pengekrav

(1) Dersom Innkreivingsmyndigheten har tatt utleggspant i enkle pengekrav, kan den selv gjennomføre tvangsdekning i kravet når det foreligger tvangsgrunnlag for det.

(2) Tvangsdekningen skjer ved at Innkreivingsmyndigheten beslutter at kravet skal betales til Innkreivingsmyndigheten. Innbetalingen skal skje når Innkreivingsmyndigheten krever det, men ikke tidligere enn forfall for det kravet som det er tatt utlegg i. Krav om innbetaling er tvangsgrunnlag for utlegg.

(3) Er kravet større enn Innkreivingsmyndighetens krav, eller er det begrensede rettigheter i kravet med bedre prioritet enn Innkreivingsmyndighetens pantedrett, skal Innkreivingsmyndigheten utbetale den delen av kravet som tilkommer skyldneren eller bedre prioriterte rettighetshavere. Tillater rettsforholdet mellom skyldneren og den forpliktete at kravet deles opp, kan Innkreivingsmyndigheten bestemme at bare en del av kravet skal betales til Innkreivingsmyndigheten.

(4) Innkreivingsmyndigheten skal underrette skyldneren og den som utad fremstår som eier av fordringen, om beslutning etter andre ledd.

(5) Skyldneren plikter å utlevere til Innkreivingsmyndigheten alle dokumenter som trengs for å gjøre gjeldende det kravet som det er tatt utlegg i, og som skyldneren etter pålegg har plikt til å utlevere etter § 10. Er kravet avhengig av at skyldneren som motytelse utleverer et formuesgode, plikter skyldneren å utlevere dette til Innkreivingsmyndigheten eller skyldnerens debitor, hvis ikke formuesgodet er unntatt fra utlegg eller en bedre rett er til hinder. Krav fra Innkreivingsmyndigheten om utlevering etter første og andre punktum er tvangsgrunnlag etter tvangsfullbyrdsloven kapittel

13. Det betales ikke gebyr etter rettsgebyrloven for slik tvangsfullbyrdelse.

(6) Tvangsdekningen anses for avsluttet først når Innkreivingsmyndigheten har mottatt innbetalingen.

(7) Tvangsfullbyrdsloven § 1-10, kapittel 4, § 5-10 andre ledd, § 5-14 andre ledd og § 5-15 gjelder ved Innkreivingsmyndighetens behandling av saker om tvangsdekning i enkle pengekrav. Ved klage gjelder også tvangsfullbyrdsloven §§ 2-7 og 5-16. Klagen kan settes frem fra varsel er gitt etter § 25.

§ 25 Varsel før avregning, utlegg og tvangsdekning i enkle pengekrav

(1) Før Innkreivingsmyndigheten treffer beslutning etter §§ 22, 23 og 24, skal skyldneren eller skyldnerens fullmektig varsles med oppfordring om å uttale seg om saken innen en dato som ligger minst tre uker fra varsel ble sendt. Ved tvangsdekning i enkle pengekrav kan varsel tidligst gis tre uker etter at utlegg er besluttet, og varsel skal også gis til den som utad fremstår som eier av fordringen, eller dennes fullmektig.

(2) Varselet skal inneholde det som er nødvendig for at skyldneren skal kunne ivareta sine interesser. Departementet kan gi forskrift om det nærmere innholdet i varselet.

(3) Varsel etter denne paragrafen kan unnlates dersom skyldneren ikke har kjent adresse eller kjent fullmektig med kjent adresse. Varsel kan også unnlates dersom gjennomføringen av utlegg ville bli vesentlig vanskelig gjort om slikt varsel ble gitt.

§ 26 Beslutning og underretning mv.

(1) Innkreivingsmyndigheten kan treffe beslutning som nevnt i §§ 22, 23 og 24 når fristen for å uttale seg etter § 25 er løpt ut. Beslutningen kan treffes tidligere dersom skyldneren ber om det. Dersom beslutning ikke er truffet innen fristen i tvangsfullbyrdsloven § 7-10 første ledd, må det varsles på nytt etter reglene i § 25. Skyldneren skal informeres hvis det ikke treffes beslutning om avregning eller utlegg.

(2) Vesentlige opplysninger av betydning for beslutningen skal nedtegnes, og beslutningen skal grunngis. En beslutning om utleggstrekk skal inneholde en nøyaktig beregning av krav med eventuelle sakskostnader og renter frem til utleggsdagen og nøyaktige opplysninger om beregningen av renter fra utleggsdagen. Prioritet etter dekningsloven § 2-8 skal fastsettes. Dersom det ikke allerede løper utleggstrekk mot skyldneren, skal trekkets størrelse og hvem som er trekkpliktig, fastsettes. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om hva som skal nedtegnes, og krav til begrunnelse.

(3) Den som har krav på varsel etter § 25 første ledd, skal underrettes om beslutningen. I tilfeller der det blir etablert utleggstrekk, skal skyldneren gjøres oppmerksom på at det vil bli registrert i Løsøreregisteret at ut-

leggstrekk er etablert. Ved etablering av utleggstrekk skal den trekkpliktige underrettes om plikten til å foreta og innbetale trekk og om hvordan den trekkpliktige må innhente nærmere opplysninger. § 25 tredje ledd første punktum gjelder tilsvarende.

(4) Den som har klageadgang etter §§ 21 til 24, kan uten hinder av taushetsplikt gis innsyn i dokumenter eller deler av dokumenter i saken som er nødvendig for å ivareta sine interesser. Begrensningen som nevnt i forvaltningsloven §§ 18 og 19 gjelder likevel.

§ 27 Utleggstrekk for bidragsforpliktelser

Utleggstrekk kan besluttes for uforfalte bidragsforpliktelser når skyldneren har misligholdt sin bidragsplikt og ikke stiller sikkerhet. §§ 23, 25 og 26 gjelder tilsvarende. Hvor bidragsforpliktelser allerede deltar i et utleggstrekk, kan departementet i forskrift gi regler om at tvangsfullbyrdsloven §§ 4-4 og 4-18, og denne lov §§ 25 og 26, ikke skal gjelde ved innmelding av ytterligere bidragsforpliktelser i trekket.

Kapittel 7. Gjennomføring av utleggstrekk

§ 28 Innledning

Innkrevingsmyndigheten gjennomfører utleggstrekk etablert av alminnelig namsmann, og utleggstrekk etablert av den selv etter bestemmelsene i kapitlet her.

§ 29 Innbetaling og utbetaling av trekk

(1) Innkrevingsmyndigheten mottar innbetaling av utleggstrekk fra den trekkpliktige og utbetaler innbetalt trekk til de berettigede kreditorene etter prioritet og forholdsmessighet, jf. dekningsloven § 2-8. Dekker ikke utbetalingen hele kravet, skal hovedstolen nedskrives før kostnader, gebyrer og til sist påløpte renter med mindre annet er bestemt i trekkbeslutningen. Feil i fordelingen kan rettes i senere utbetalinger dersom det er mulig.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette en nedre grense for hvor små beløp som utbetales, hvordan krav kan legges sammen ved beregningen, og hvordan slike beløp skal behandles.

(3) Dersom Innkrevingsmyndigheten beslutter avregning mens det løper utleggstrekk, dekkes avregningsbeløpet av trekket.

§ 30 Den trekkpliktiges oppgaver

(1) Den trekkpliktige skal foreta trekk i samsvar med beskjed fra Innkrevingsmyndigheten om trekkpålegget. Den trekkpliktige kan pålegges å innhente opplysninger om trekket og betalingen av det. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om plikten til å innhente opplysninger.

(2) Den trekkpliktige skal betale trekkbeløpet senest første virkedag etter utbetalingen til skyldneren såfremt ikke Innkrevingsmyndigheten har fastsatt et annet forfallstidspunkt. Departementet kan i forskrift fastsette avvikende regler for når trekkpliktige skal betale trekkbeløpet.

(3) Trekkpliktige som har trekkplikt etter skattebetalingsloven § 5-4, skal ukrevet levere opplysninger om utleggstrekk, herunder tidspunktet trekket ble foretatt i skyldnerens lønn mv., for hver kalendermåned etter reglene i a-opplysningsloven. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om levering av opplysninger om utleggstrekk, herunder fastsette unntak og avvikende regler for enkelte trekkpliktige. Departementet kan i forskrift også gi regler for hvordan trekkpliktige som ikke har trekkplikt etter skattebetalingsloven § 5-4, skal levere opplysninger om utleggstrekk.

(4) Dersom skyldneren ikke lenger har krav på lønn eller annen utbetaling fra den trekkpliktige, skal den trekkpliktige underrette Innkrevingsmyndigheten. Den trekkpliktige trenger ikke å underrette Innkrevingsmyndigheten dersom inntektsbortfallet skyldes et forhold som er rapportert i samsvar med a-opplysningsloven.

§ 31 Den trekkpliktiges ansvar

(1) Dersom et trekkpålegg ikke blir etterkommet eller beløp som er trukket, ikke blir betalt, er den trekkpliktige ansvarlig for beløpet. Departementet kan i forskrift fastsette at den trekkpliktige skal betale rente av trekkbeløp som ikke betales innen forfallstidspunktet etter § 30 andre ledd, og gi regler om fordeling av rentene.

(2) Den som ikke har overholdt sin opplysningsplikt etter a-opplysningsloven, kan pålegges av Innkrevingsmyndigheten å erstatte det beløpet som kunne vært trukket dersom opplysningsplikten var overholdt. Ved fastsetting av ansvaret skal det legges til grunn at utleggstrekk ville blitt satt i verk 14 dager etter tjenesteforholdets begynnelse med 20 prosent av trekkgrunnlaget. Ansvarskravet forfaller tre uker etter at vedtak om ansvar er sendt.

(3) Unnlatelse av å foreta trekk eller å gi pliktige opplysninger medfører ikke ansvar når det godtgjøres at forholdet ikke skyldes forsømmelse eller mangel på tilbørlig aktsomhet fra den trekkpliktige eller noen i dennes tjeneste.

(4) Ansvar etter denne paragrafen er tvangsgrunnlag for utlegg.

(5) Foreldelsesloven §§ 9 og 11 gjelder tilsvarende for ansvarskravet.

§ 32 Kreditors opplysningsplikt

(1) Kreditoren plikter å informere Innkrevingsmyndigheten om endringer i kravforholdet, herunder om

forhold som nevnt i tvangsfullbyrdsloven § 7-25 og om overdragelse av kravet.

(2) Dersom det er gått mer enn ett år siden kravet ble besluttet dekket ved trekk, og kreditoren verken har informert om endringer i kravforholdet eller mottatt utbetaling i løpet av det siste året, må kreditoren bekrefte at kravet fortsatt består før vedkommende mottar utbetaling. Dersom Innkrevingsmyndigheten mottar en innbetaling som kreditoren skal ta del i, gis kreditoren en frist for å bekrefte kravet. Hvis kravet ikke blir bekreftet innen fristen, tilfaller vedkommendes del øvrige kreditorer. Kreditoren tar ikke del i senere innbetalinger før kravet er bekreftet.

(3) Selv om trekket har opphørt, gjelder opplysningsplikten fortsatt så lenge Innkrevingsmyndigheten krever inn et ansvarskrav etter § 31.

§ 33 Endring av trekk og skifte av trekkpliktig

(1) Ved endring av utleggstrekk og skifte av trekkpliktig gjelder tvangsfullbyrdsloven §§ 7-21 og 7-22.

(2) Der Innkrevingsmyndigheten treffer avgjørelse om endring av utleggstrekket, gjelder saksbehandlingsreglene i § 26.

§ 34 Trekkets frigjørende virkning

(1) Utleggstrekk som er foretatt i en utbetaling til skyldneren, har frigjørende virkning for skyldneren. Dette gjelder selv om den trekkpliktige ikke betaler trekket videre til Innkrevingsmyndigheten.

(2) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om godskrivingen, herunder om fra hvilket tidspunkt skyldneren skal godskrives beløpet. Departementet kan i forskrift også gi regler om at Innkrevingsmyndigheten kan fastsette at trekket i særlige tilfeller ikke skal ha frigjørende virkning for skyldneren.

§ 35 Registrering av utleggstrekk og opphør av utleggstrekk

(1) Når det etableres utleggstrekk overfor en skyldner, skal Innkrevingsmyndigheten sørge for at trekket registreres i Løsøreregisteret. Dette gjelder ikke trekk som bare dekker uforfalte bidragsforpliktelser.

(2) Når et utleggstrekk opphører, skal Innkrevingsmyndigheten sørge for at registreringen i Løsøreregisteret slettes. Det samme gjelder der det bare gjenstår uforfalte bidragsforpliktelser i trekket.

(3) Når et utleggstrekk opphører etter tvangsfullbyrdsloven § 7-28 andre ledd, skal Innkrevingsmyndigheten underrette kreditorene og skyldneren om opphøret.

Kapittel 8. Rettergang og straff

§ 36 Rettergang

(1) Staten er part i saker som gjelder innkreving av krav til det offentlige etter denne loven. Med mindre an-

net er bestemt, utøver Innkrevingsmyndigheten partsstillingen i saker for domstolene og de alminnelige namsmyndighetene.

(2) En privat kreditor er part i saker som gjelder innkreving av krav for denne. Med mindre annet er bestemt, utøver Innkrevingsmyndigheten partsstillingen i saker for domstolene og de alminnelige namsmyndighetene. Innkrevingsmyndigheten kan ikke gi avkall på krav uten den private kreditorens samtykke.

(3) Departementet kan fastsette i forskrift hvilke saker utøvelsen av partsstillingen omfatter, og at partsstillingen skal utøves av andre offentlige myndigheter.

(4) Endelig rettsavgjørelse og forlik i saker med flere skattekreditorer er bindende for alle skattekreditorene.

§ 37 Frist for prøving av kravet

(1) Når det er fastsatt frist for å reise søksmål om fastsettingen av kravet, og fristen er utløpt, kan ikke kravet kreves prøvd i klagesak for domstolen om tvangsfullbyrdelse, midlertidig sikring, avregning og motregning. Kravet kan likevel kreves prøvd inntil tre måneder etter første beslutning av et innkrevingstiltak som nevnt i første punktum, dersom klagen på tiltaket settes frem innenfor gjeldende klagefrister.

(2) Det kan gis oppfrisking for oversittelse av fristen i første ledd andre punktum etter reglene i tvisteloven §§ 16-12 til 16-14.

§ 38 Vernetting ved klage

(1) Klage etter tvangsfullbyrdsloven § 5-16 avgjøres av tingretten ved skyldnerens alminnelige vernetting etter tvisteloven § 4-4.

(2) Kan det ikke påvises vernetting som nevnt i første ledd, gjelder tvisteloven § 4-3.

§ 39 Straff og erstatningsansvar ved opplysningssvikt

(1) Med bot eller fengsel inntil to år straffes en skyldner og en opplysningspliktig tredjepart som gir uriktig eller ufullstendig opplysning til Innkrevingsmyndigheten, eller unnlater å gi pliktig opplysning.

(2) Grovt uaktsom overtredelse av første ledd straffes med bot eller fengsel inntil ett år.

(3) I tilfeller der det ikke er etablert utleggstrekk, eller et etablert utleggstrekk er opphørt, kan Innkrevingsmyndigheten pålegge en arbeidsgiver eller oppdragsgiver ansvar etter § 31 andre til femte ledd.

Kapittel 9. Sluttbestemmelser

§ 40 Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

(1) Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

(2) De enkelte bestemmelsene kan settes i kraft til ulik tid. Det kan fastsettes at bestemmelser skal tre i kraft til ulik tid for ulike skyldnere, namsmyndigheter,

kreditorer, trekkpliktige og andre aktører, og for ulike krav.

(3) Kongen kan gi overgangsbestemmelser.

§ 41 Endringer i tvangsfullbyrdsesloven

Fra den tid Kongen fastsetter, gjøres følgende endringer i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse:

Kapittel 2 avsnitt II skal lyde:

II. Kommunenes namskompetanse

§ 2-14 Kommunens namskompetanse

En kommune har namsmyndighet etter bestemmelsene i avsnittet her for krav den har på

- eiendomsskatt etter eiedomsskattelova
- vann- og avløpsgebyr etter vass- og avløpsanleggslova
- gebyrer og avgifter etter brann- og eksplosjonsvernloven
- avfallsgebyr etter forurensningsloven
- gebyrer etter vegtrafikkloven.

§ 2-15 Kommunens beslutninger om utlegg

Dersom kommunen har tvangsgrunnlag for et krav som nevnt i § 2-14, kan kommunen inndrive kravet med renter, gebyrer og sakskostnader ved å beslutte utlegg for kravet. Utlegg tas ved at det stiftes panterett for kravet (utleggspant). I lønnskav og andre pengekrav som nevnt i dekningsloven § 2-7 tas utlegg i form av utleggstrekk.

Før kommunen treffer beslutning som nevnt i første ledd, skal skyldneren varsles i samsvar med bestemmelsene i § 7-6. Dersom beslutning om utlegg ikke er tatt innen fristen i § 7-10 første ledd, må skyldneren varsles på nytt før utlegg besluttes. Dersom kommunen avslutter inn-drivingen uten å beslutte utlegg, underrettes skyldneren.

For kommunens utøvelse av namsmyndighet gjelder kapittel 1, § 2-7, kapittel 3, kapittel 4 med unntak av §§ 4-18 og 4-19, kapittel 5 med unntak av §§ 5-1 til 5-5, 5-13 og 5-18, og kapittel 7 med unntak av § 7-2 bokstav f, §§ 7-3 til 7-8, § 7-9 første og tredje ledd, § 7-20, § 7-21 tredje ledd og §§ 7-23, 7-24 og 7-27.

Kongen kan i forskrift fastsette gebyrer som kommunen kan kreve av skyldneren når den sender varsel om utlegg eller treffer beslutning om utlegg. Gebyrer etter forskriften er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 2-16 Gjennomføring av beslutninger om å stifte utleggspant

Dersom kommunen beslutter utleggspant for kravet, gjennomføres utlegget som fastsatt i §§ 7-17 til 7-19.

§ 2-17 Gjennomføring av beslutning om utleggstrekk

Dersom kommunen beslutter utleggstrekk, fremsettes beslutningen for den alminnelige namsmannen som er

kompetent til å etablere utleggstrekk mot skyldneren. Kongen kan fastsette hvordan beslutningen skal fremsettes.

Beslutningen skal inneholde skyldnerens navn, adresse og fødselsnummer eller d-nummer, en nøyaktig beregning av kravet med sakskostnader og renter fram til beslutningsdatoen, nøyaktige opplysninger om beregningen av renter fra beslutningsdatoen, og en angivelse av kravets prioritet etter dekningsloven § 2-8.

Dersom det allerede løper utleggstrekk mot skyldneren, meldes kravet umiddelbart inn i trekket.

Dersom det ikke allerede løper utleggstrekk mot skyldneren, skal namsmannen forsøke å etablere utleggstrekk mot vedkommende. Namsmannen skal av eget tiltak påse at denne er kompetent til å etablere utleggstrekk, og at skyldneren har partsevne og er prosessdyktig.

Namsmannen forelegger kommunens beslutning for skyldneren med oppfordring om å uttale seg om forhold av betydning for om utleggstrekk kan etableres og om trekks størrelse. Skyldnerens frist for å uttale seg fastsettes til en bestemt dato som ligger minst tre uker fra foreleggelsen ble sendt. Kongen kan i forskrift gi regler om det nærmere innholdet i foreleggelsen.

Når skyldnerens frist for å uttale seg har løpt ut, avgjør namsmannen om det skal etableres utleggstrekk. Et utleggstrekk etableres og gjennomføres som fastsatt i § 7-20. Dersom det ikke er rom for trekk, underretter namsmannen kommunen og skyldneren om det.

Både kommunen og skyldneren kan påklage namsmannens avgjørelser i samsvar med §§ 5-16 og 7-24.

§ 5-2 skal lyde:

§ 5-2 Begjæring om tvangsfullbyrdelse

Begjæring om tvangsfullbyrdelse skal inneholde

- opplysning om hva slags tvangsfullbyrdelse som begjæres,
- saksøkerens navn, adresse og fødselsnummer, d-nummer eller organisasjonsnummer,
- saksøktes navn, adresse og fødselsnummer, d-nummer eller organisasjonsnummer,
- dersom saksøkeren bruker prosessfullmektig, prosessfullmektigens navn, adresse og fødselsnummer, d-nummer eller organisasjonsnummer,
- bestemt betegnelse av kravet, og for pengekrav særskilt angivelse av hovedkrav og grunngitte tilleggskrav,
- bestemt betegnelse av tvangsgrunnlaget, og dessuten de opplysninger namsmannen ellers trenger for å avgjøre om det er adgang til å ta begjæringen til følge.

Privatpersoner kan i begjæringen unnlate å opplyse om saksøktes fødselsnummer eller d-nummer og kun opplyse om saksøktes fødselsdato.

Dersom saksøktes fødselsdato ikke kan fremskaffes eller saksøkte, saksøkeren eller saksøkerens prosessfull-

mektig ikke har fått tildelt fødselsnummer, d-nummer eller organisasjonsnummer, kan opplysningen utelates.

Skriftlige tvangsgrunnlag skal legges ved i gjenpart eller original hvis ikke annet er bestemt. Saksøkeren trenger ikke legge fram bevis for at grunnlaget ikke er angrepet. Dersom tvangsgrunnlaget er en utenlandsk avgjørelse som nevnt i § 4-1 annet ledd bokstav f, skal det legges ved dokumentasjon for at avgjørelsen kan fullbyrdes i vedkommende fremmede stat, og de øvrige dokumenter som overenskomsten med den fremmede stat bestemmer. Er grunnlaget en avgjørelse som nevnt i § 4-1 annet ledd bokstav g, skal det legges ved dokumentasjon for at avgjørelsen er tvangskraftig. Dersom tvangsgrunnlaget er et utenlandsk tvangsgrunnlag som nevnt i § 4-1 annet ledd bokstav h, vedlegges de dokumenter som overenskomsten bestemmer. Om oversettelse av dokumenter gjelder domstoloven § 136 tilsvarende.

Begjæring kan fremsettes så vel muntlig som skriftlig. En skriftlig begjæring skal være undertegnet. En muntlig begjæring nedtegnes av namsmannen og undertegnes av saksøkeren. *Kongen kan i forskrift bestemme at begjæring skal settes fram på en nærmere angitt måte. Andre enn privatpersoner kan pålegges å sende begjæring elektronisk. Det kan fastsettes hvilket format opplysningene i elektroniske begjæring skal ha.*

Kongen fastsetter i forskrift i hvilken utstrekning krav til innhold og vedlegg i begjæring kan oppfylles ved at det i begjæringen vises til dokumenter som allerede er elektronisk tilgjengelige for namsmannen. Andre enn privatpersoner kan i forskrift pålegges i slike tilfeller å vise til dokumentet i stedet for å legge det ved. Som tilgjengelige for namsmannen regnes også dokumenter som er tilgjengelige for namsmannen som sekretariat for forlikrådet og dokumenter som er tilgjengelige for andre namsmenn.

§ 5-3 skal lyde:

§ 5-3 Namsmannens og partenes ansvar for opplysning av saken

Namsmannen skal av eget tiltak påse at denne er kompetent til å behandle saken, at partene har partsevne og er prosessdyktige, og dessuten at det foreligger tvangskraftig tvangsgrunnlag for kravet. Det påhviler ellers partene å gjøre rede for de faktiske forhold og bevis som kan være av betydning for namsmannens avgjørelser under fullbyrdelsen.

Namsmannen skal gi partene og andre interesserte den veiledning som er nødvendig for å forebygge eller rette feil og forsømmelser.

Namsmannen kan av eget tiltak innhente uttalelser fra partene og andre, og kan oppfordre dem til å skaffe bevis. Namsmannen avgjør om *slike opplysninger* skal forelegges for partene og interesserte før avgjørelse blir truffet.

I saker om utlegg skal namsmannen av eget tiltak i rimelig utstrekning undersøke om saksøkte har formuesgoder eller lønnsinntekter mv. som det kan tas utlegg i.

§ 5-5 første ledd skal lyde:

Er en begjæring om tvangsfullbyrdelse satt fram for en namsmann som ikke er kompetent, kan namsmannen istedenfor å nekte fullbyrdelsen fremmet, overføre saken til den namsmyndigheten som er stedlig og saklig kompetent. Det samme gjelder om det senere viser seg at fullbyrdelsen ikke kan gjennomføres i namsmannens distrikt. Ved overføringen skal *namsmannen gi* de nødvendige opplysninger om saken og dessuten underrette saksøkeren om overføringen.

§ 5-7 skal lyde:

§ 5-7 Namsmannens adgang til å pålegge partene og andre opplysningsplikt

Namsmannen kan pålegge partene å gi opplysninger eller legge fram bevis som kan ha betydning for tvangsfullbyrdelsen. Når et formuesgode er besluttet tvangsolgt, har saksøkte plikt til å gi slike opplysninger også etter forespørsel fra en medhjelper.

Namsmannen kan pålegge enhver tredjeperson å gi opplysninger som kan ha betydning for tvangsfullbyrdelsen. I den utstrekning opplysningene ikke knytter seg til deres næringsvirksomhet, plikter fysiske personer bare å gi opplysninger om

- krav som saksøkte har eller har hatt mot dem, og om hvordan kravet har falt bort*
- formuesgoder som saksøkte eier, og som de har eller har hatt i sin besittelse, og hvordan besittelsen opphørte.*

Opplysningsplikten om forhold som nevnt i annet ledd bokstav a og b gjelder uten hinder av taushetsplikt. Twisteloven kapittel 22 gjelder tilsvarende.

Departementet kan gi forskrift om at offentlige myndigheter, offentlige innretninger mv. og deres ansatte skal gi opplysninger som kan ha betydning for tvangsfullbyrdelsen, uten hinder av taushetsplikt.

Namsmannen kan kreve at folkeregistermyndigheten uten hinder av taushetsplikt skal gi opplysninger som kan ha betydning for namsmannens arbeid etter denne loven.

Klage til tingretten over pålegg etter annet ledd har oppsettende virkning. Namsmannen eller tingretten kan bestemme at klagen likevel ikke skal ha oppsettende virkning dersom den er åpenbart grunnløs.

Opplysninger og bevis som er mottatt av en namsmann, kan deles med andre namsmenn, dersom de kan ha betydning for saken.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om hvordan opplysninger skal gis, signatur, leveringsfrist og leveringssted.

§ 5-9 skal lyde:

§ 5-9 *Namsmannens adgang til bolig, forretningslokaler m.m.*

I den utstrekning det er nødvendig for fullbyrdelsen, kan namsmannen kreve å få adkomst til bolig, forretningslokaler eller annen eiendom som saksøkte helt eller delvis eier eller besitter.

Når et formuesgode er besluttet tvangssolgt, har saksøkte og besitteren plikt til å gi medhjelper og andre etter namsmannens eller medhjelperens bestemmelse adkomst til salgsgjenstanden. Namsmannen kan bestemme at saksøkte ikke skal ha anledning til å være til stede når de som er interessert i å kjøpe, gis adgang til å besiktige salgsgjenstanden.

§ 5-14 første ledd skal lyde:

Selv om namsmannen etter loven er pålagt å gi noen en meddelelse, kan tvangsfullbyrdelsen likevel gjennomføres uten meddelelse dersom vedkommende ikke har kjent adresse eller kjent fullmektig med kjent adresse.

§ 5-16 andre ledd skal lyde:

Finner namsmannen klagen berettiget, skal namsmannen omgjøre sin avgjørelse dersom det er adgang til det. Dersom namsmannen ikke omgjør avgjørelsen, skal klageren få beskjed om det med en begrunnelse og en frist for å opprettholde klagen, med mindre klageren har bedt om at klagen straks oversendes til retten. Opprettholdes klagen, oversendes den sammen med de tilhørende dokumenter og opplysninger uten opphold til tingretten i rettskretsen der saksøkte bor. Hvis namsmannens stedlige kompetanse bygger på annet grunnlag enn saksøktes bopel, oversendes klagen til tingretten i rettskretsen som saken har slik tilknytning til. Om rettens behandling av klagen gjelder saksbehandlingsreglene i kapittel 6.

§ 5-19 skal lyde:

§ 5-19 *Namsbok m.m.*

For forretninger og møter under en sak skal det føres en protokoll kalt namsbok med opplysning om sted, tid, partene, hvem som var til stede og hva som i det vesentlige skjedde. Det skal gå fram om det ble ytet eller tilbudt oppfyllelse av eller for saksøkte.

Kongen kan gi bestemmelser om føring, arkivering, oppbevaring og tilintetgjøring av namsbøker og andre dokumenter.

Ny § 5-20 skal lyde:

§ 5-20 *Innsyn*

Alle som har en rett som blir berørt, kan, uten hinder av taushetsplikt, kreve gjenpart av namsboken og dokumenter som angår saken. Det samme gjelder andre når begge parter samtykker. Begrensningene nevnt i forvaltningsloven §§ 18 til 19 gjelder tilsvarende. Kongen kan i

forskrift gi bestemmelser om saksøkers innsyn i opplysninger om løpende utleggstrekk.

Ny § 5-21 skal lyde:

§ 5-21 *Sammenstilling og automatiserte avgjørelser*

Namsmannen kan sammenstille innhentede personopplysninger når det er nødvendig for namsmannens arbeid, herunder til kontroll-, veilednings-, analyse- og statistikkformål.

Namsmannen kan treffe avgjørelser som utelukken- de er basert på automatisert behandling. Behandlingen må sikre partenes krav til forsvarlig saksbehandling og være forenlig med retten til vern av personopplysninger. Avgjørelsen kan ikke bygge på skjønnsmessige vilkår i lov eller forskrift, med mindre avgjørelsen er utvilsom. Partene har rett til manuell overprøving av avgjørelsen.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om sammenstilling og automatiserte avgjørelser, blant annet om formålet med behandlingen, hvilke personopplysninger som kan behandles, og hvem det kan behandles opplysninger om.

Ny § 5-22 skal lyde:

§ 5-22 *Bruk av personopplysninger ved utvikling og testing av IT-systemer*

Det kan behandles innhentede personopplysninger for å utvikle og teste IT-systemer dersom det vil være umulig eller uforholdsmessig vanskelig å oppnå formålet ved å bruke anonyme eller fiktive opplysninger.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om behandling etter første ledd.

§ 6-1 andre ledd andre punktum skal lyde:

Det gjelder likevel ikke § 5-1, § 5-7, § 5-8 annet ledd, § 5-13 annet ledd, § 5-15, § 5-16 og § 5-17 første ledd annet og tredje punktum.

Kapittel 7 skal lyde:

Kapittel 7. Utlegg

I. Begjæring om utlegg

§ 7-1 Innledning

Den som har et pengekrav mot en annen kan begjære utlegg for kravet når det foreligger tvangskraftig tvangsgrunnlag.

Utlegg kan tas i ethvert formuesgode som tilhører saksøkte og som det etter dekningsloven kapittel 2 kan tas beslag i. Utlegg tas ved at det stiftes panterett for kravet (utleggspant). I lønnskrav og andre pengekrav som nevnt i dekningsloven § 2-7 tas utlegg i form av utleggstrekk.

§ 7-2 Tvangsgrunnlag

Tvangsgrunnlag for utlegg er foruten de alminnelige tvangsgrunnlagene:

- a. Gjeldsbrev som lyder på en bestemt pengesum og som inneholder vedtakelse av at gjelden kan inndrives uten søksmål. Gjeldsbrevet er tvangsgrunnlag overfor utstederen når vedkommendes underskrift er bekreftet av to myndige vitner eller i samsvar med forskrift gitt av Kongen. Gjeldsbrevet er også tvangsgrunnlag overfor enhver som ved påskrift på gjeldsbrevet har påtatt seg selvskyldneransvar ved en overdragelse eller stilt seg som selvskyldnerkausjonist eller som kausjonist på forfallsvilkår som nevnt i finansavtaleloven § 6-10, forutsatt at påskriften inneholder vedtakelse av inndrivning uten søksmål, og at vedkommendes underskrift er bekreftet som nevnt ovenfor.
- b. Veksler for krav som nevnt i vekselloven §§ 47 til 49 jf. § 77.
- c. Sjekker for krav som nevnt i sjekkloven §§ 44 til 46.
- d. Beslutning om tvangsmulkt, administrativ sanksjon eller disiplinærstraff truffet av offentlig myndighet med hjemmel i lov.
- e. Krav som etter særlig lovbestemmelse er tvangsgrunnlag for utlegg.
- f. Skriftlig meddelelse som fordringshaveren selv har sendt skyldneren og som viser kravets grunnlag og omfang.
- g. Elektronisk gjeldserklæring som lyder på en bestemt pengesum, når erklæringen er avgitt til foretak med rett til å drive finansieringsvirksomhet etter finansforetaksloven § 2-1 eller til institusjon som nevnt i finansforetaksloven § 1-6 første ledd, og erklæringen inneholder vedtakelse av at gjelden kan inndrives uten søksmål, samt elektronisk erklæring om kausjonsansvar som selvskyldner eller på forfallsvilkår som nevnt i finansavtaleloven § 6-10 for en slik forpliktelse når kausjonserklæringen er avgitt til foretak eller institusjon som nevnt og inneholder vedtakelse av inndrivelse uten søksmål.

Tvangsgrunnlag som nevnt i første ledd *bokstav a til g* er også tvangsgrunnlag for utenrettslige inndrivingskostnader og renter med mindre annet følger av lov eller tvangsgrunnlaget.

§ 7-3 Kompetent namsmyndighet

Begjæring om utlegg skal settes fram for namsmannen i det distriktet der saksøkte har alminnelig verne-ting.

Med unntak for begjæring om utlegg etter § 7-2 bokstav f kan en begjæring om utlegg også settes fram for namsmannen i et annet distrikt hvor saksøkte har formuesgoder når:

- a. det er sannsynlig at det ikke vil være tilstrekkelige eller hensiktsmessige formuesgoder *til utlegg* i det distrikt der saksøkte har alminnelig verne-ting,
- b. utlegg søkes i et formuesgode som saksøkeren har panterett eller tilbakeholdsrett i for sitt krav, og dette befinner seg i distriktet,
- c. saksøkte er næringsdrivende og har forretnings- eller driftssted i distriktet,
- d. saksøkte ikke har kjent alminnelig verne-ting i riket,
- e. saksøkte har samtykket etter at kravet ble misligholdt, eller
- f. tvangsfullbyrdelsen ellers vil bli vesentlig vanskelig gjort.

For saksøkte som ikke har kjent bopel i riket, og for saksøkte med adressesperre i Folkeregisteret, kan begjæring om utlegg settes fram for en namsmann som Kongen har utpekt.

For saksøkte som har kjent bopel i riket, kan *beslutning om etablering av utleggstrekk* bare *treffes* av namsmannen i det distrikt der saksøkte har bopel. *For saksøkte med kjent bopel i utlandet og for saksøkte med adressesperre i Folkeregisteret kan beslutning om etablering av utleggstrekk bare treffes av namsmannen utpekt etter tredje ledd.*

Dersom det begjæres utlegg på grunnlag av et utenlandsk tvangsgrunnlag som nevnt i § 4-1 annet ledd bokstav f til h, skal begjæringen settes fram for tingretten istedenfor namsmannen. Retten forelegger begjæringen for saksøkte etter § 7-6. Etter utløpet av fristen avgjør retten om begjæringen skal tas til følge og sender i tilfelle saken til namsmannen for gjennomføring.

Kongen kan i forskrift fastsette at saksøker kan inngi begjæring elektronisk uten å angi hvilken namsmann som er adressat for begjæringen, og gi bestemmelser om hvilken namsmann som i slike tilfeller skal motta begjæringen.

§ 7-4 Kumulasjon

Saksøkeren kan i samme begjæring kreve utlegg for flere pengekrav mot samme saksøkte. Det kan i samme begjæring kreves utlegg mot flere saksøkte når de er forpliktet i fellesskap og det kan begjæres utlegg mot alle i samme distrikt.

I samme begjæring kan det ikke kreves utlegg etter tvangsgrunnlag som nevnt i § 7-2 bokstav f og etter et alminnelig tvangsgrunnlag.

§ 7-5 Begjæringens innhold

Saksøkeren eller saksøkerens prosessfullmektig kan i begjæringen uttale seg om valg av gjenstand for utlegget.

Foruten å oppfylle kravene i § 5-2 skal en begjæring om utlegg etter § 7-2 bokstav f i tillegg oppfylle kravene til forliksklager i tvisteloven § 6-3. Begjæringen skal opplyse om saksøker ønsker behandling i forliksrådet dersom saksøkte reiser innvendinger mot kravet.

§ 7-6 Foreleggelse av begjæringen

Finner namsmannen at begjæringen kan tas til følge, skal begjæringen meddeles saksøkte med oppfordring om å uttale seg om forhold av betydning for om utlegg skal tas, og om valg av gjenstand for utlegget. *Saksøktes frist for å uttale seg fastsettes til en bestemt dato som ligger minst tre uker fra foreleggelsen ble sendt.* Saksøkte skal i oppfordringen gjøres oppmerksom på hvilke kostnader som er påløpt, på at ytterligere kostnader vil påløpe om utlegg blir tatt, på at utlegg kan unngås ved at kravet med renter og kostnader betales innen fristen etter annet punktum, og på *bestemmelsene i dekningsloven kapittel 2 om hva som kan unntas fra utlegg.* Foreleggelsen skal inneholde det som er nødvendig for at saksøkte skal kunne ivareta sine interesser. Kongen kan i forskrift gi regler om det nærmere innholdet i foreleggelsen.

Ved begjæring om utlegg etter § 7-2 bokstav f skal saksøkte dessuten oppfordres til å opplyse om sitt standpunkt til saksøkerens krav. Saksøkte skal opplyses om at saken vil bli behandlet i forliksrådet eller hevet dersom det reises innvendinger mot kravet.

Vil tvangsfullbyrdelsen ellers bli vesentlig vanskeliggjort, kan meddelelse til saksøkte unnlates. Dette gjelder likevel ikke ved begjæring om utlegg etter § 7-2 bokstav f.

§ 7-7 Behandling i forliksrådet

Ved begjæring om utlegg etter § 7-2 bokstav f skal saken behandles i forliksrådet dersom saksøkte har reist innvendinger mot saksøkerens krav *innen fristen etter § 7-6* og saksøkeren i begjæringen har opplyst at behandling i forliksrådet i så fall ønskes. Dersom saksøkte har reist innvendinger mot kravet, og saksøkeren ikke har ønsket behandling i forliksrådet, skal namsmannen heve saken. Saksøktes innvendinger legges ved underretningen til saksøkeren. Saksøkeren kan ombestemme seg med hensyn til behandling i forliksrådet dersom melding om det kommer fram til namsmannen før innkalling til forliksrådet eller meddelelse om heving er sendt.

Første ledd gjelder tilsvarende dersom saksøkte etter fristens utløp, men før utlegg er tatt, reiser innvendinger mot kravet. Namsmannen kan beslutte at utlegg likevel skal tas dersom innvendingen er åpenbart grunnløs.

Avsluttes en sak som er behandlet i forliksrådet etter første eller annet ledd, med en kjennelse eller dom i forliksrådet som pålegger klagemotparten en betalingsplikt overfor klageren, kan klageren innen en måned etter utløpet av dennes frist for å angripe avgjørelsen uten oppfriskning kreve at utleggssaken skal fortsette. Avsluttes saken med rettsforlik i forliksrådet, kan slikt krav fremmes innen en måned etter at forliket er inngått.

§ 7-8 Flere begjæringer mot samme saksøkt

Dersom namsmannen har mottatt flere begjæringer om utlegg mot samme saksøkte, *behandles begjæringene i den rekkefølgen de er kommet inn.* Rekkefølgen kan fravikes dersom *behandlingen av en begjæring ellers ville bli forsinket av grunner som bare vedrører en annen begjæring.*

II. Gjennomføring av saker om utlegg

§ 7-9 Innledning

Når saksøktes frist etter § 7-6 for å uttale seg har løpt ut, tar namsmannen saken opp til videre behandling. Namsmannen kan ta saken opp til videre behandling tidligere dersom saksøkte ber om det. I tilfeller som nevnt i § 7-6 tredje ledd kan saken umiddelbart tas opp til videre behandling.

Dersom en av partene har bedt om det, eller finner namsmannen grunn til det, kan namsmannen innkalle saksøkte og eventuelt også saksøkeren til et møte. Møtet kan holdes på namsmannens kontor, på saksøktes bopel, forretningssted eller driftssted, på sted der det antas å kunne være formuesgoder til utlegg, eller som fjernmøte.

Namsmannen skal ta imot betaling eller avdrag på saksøkerens vegne når det tilbys. Er tvangsgrunnlaget et verdipapir som ikke er innsendt tidligere, varsler namsmannen saksøkeren om betalingen og pålegger denne å fremlegge dokumentet. Betalingen påføres dokumentet før beløpet betales til saksøkeren.

Før utlegg blir tatt i et formuesgode, skal namsmannen i rimelig utstrekning undersøke om andre har rettigheter i formuesgodet.

Dekning ved utleggstrekk kan ikke besluttes etter et alminnelig tvangsgrunnlag før grunnlaget er rettskraftig.

Kongen kan i forskrift gi bestemmelser om valg av utleggsgjenstand.

Det føres namsbok når det besluttes utleggspant eller dekning ved utleggstrekk, eller saken avsluttes med intet til utlegg, eller det fastsettes endringer i slike beslutninger.

§ 7-10 Gjentatt foreleggelse

Dersom saken ikke er avsluttet innen to måneder etter at saksøkte sist har uttalt seg, og det dessuten er gått mer enn to måneder siden sist gitte frist for saksøkte til å uttale seg har løpt ut, må begjæringen forelegges saksøkte på nytt etter § 7-6 før det tas utlegg eller saken avsluttes med intet til utlegg.

Gjentatt foreleggelse kan unnlates i tilfeller som nevnt i § 7-6 tredje ledd.

§ 7-11 Formuesgoder hos saksøkte

Utlegg kan tas i ikke-realregistrert løsøre og verdipapirer som er i saksøktes besittelse, dersom det ikke sannsynliggjøres at en annen er eier. Det samme gjelder

realregistrerte formuesgoder, finansielle instrumenter registrert i en verdipapirsentral, aksjer og adkomstdokumenter til leierett eller boret til husrom som saksøkte er registrert eller meldt som eier av.

Er ikke-realregistrert løsøre eller verdipapirer i sambesittelse mellom saksøkte og en eller flere andre, kan utlegg tas i hele formuesgodet dersom det ikke sannsynliggjøres at en annen helt eller delvis er eier.

§ 7-12 Formuesgoder hos tredjeperson

Utlegg kan tas i ikke-realregistrert løsøre og verdipapirer som er i en tredjepersons besittelse, dersom det er sannsynlig at saksøkte er eier. Det samme gjelder realregistrerte formuesgoder, finansielle instrumenter registrert i en verdipapirsentral, aksjer og adkomstdokumenter til leierett eller boret til husrom som en tredjeperson er registrert eller meldt som eier av.

§ 7-13 Utlegg i felles bolig

Dersom saksøkte er gift eller lever i et ekteskapsliggende forhold som har vart i minst to år, eller hvor samboeren har, har hatt eller venter barn med saksøkte, kan utlegg tas i en ideell halvdel av felles bolig ervervet under samlivet, hvis ikke et annet eierforhold blir sannsynliggjort. At bare den ene part er registrert eller meldt som eier, er ikke i seg selv tilstrekkelig til å sannsynliggjøre partens enerett.

§ 7-14 Utlegg i usikre krav og i deler av formuesgoder m.m.

Dersom det finnes andre formuesgoder det kan tas tilfredsstillende utlegg i, skal det ikke tas utlegg i omtvistede eller usikre krav eller rettigheter, i fysiske eller ideelle deler av et formuesgode eller i formuesgoder som det vil være vanskelig å søke tvangsdekning i.

Det skal ikke tas utleggs pant i enkelte gjenstander i et pantsatt tingsinnbegrep, jf. panteloven §§ 3-4 til 3-13. Det skal heller ikke tas utleggs pant i en enkeltfordring som inngår i pant etter panteloven § 4-10.

§ 7-15 Utlegg i formuesgoder saksøkeren har panterett eller tilbakeholdsrett i

Er saksøkerens krav sikret ved panterett eller tilbakeholdsrett i et formuesgode, kan saksøkeren kreve utlegg i dette formuesgodet dersom ikke annet er bestemt i eller i medhold av lov.

§ 7-16 Utleggs pant umiddelbart i forbindelse med utbetaling av lønn mv.

Utleggs pant skal ikke tas i saksøktes lønn eller andre ytelser som nevnt i dekningsloven § 2-7 umiddelbart i forbindelse med utbetalingen.

§ 7-17 Beslutning om utleggs pant

Utleggs pant stiftes ved at namsmannen fører inn i namsboken at det for saksøkerens krav etter tvangs-

grunnlaget med sakskostnader er tatt utlegg i et eller flere bestemte formuesgoder.

Namsmannen *anslår hvilket beløp* de formuesgodene det tas utlegg i, antas å ville innbringe ved tvangsdekning. *Beløpet inntas* i namsboken. *Der det er tatt utlegg i ett formuesgode og det er åpenbart at tvangsdekning vil gi saksøkeren full dekning, er det tilstrekkelig at dette angis.*

Begrensede rettigheter i formuesgodet som namsmannen kjenner til, skal anmerkes i namsboken. For rettigheter som er registrert i et offentlig register, er det tilstrekkelig at namsboken nevner i hvilket register rettighetene er registrert.

Når det blir tatt utlegg i en hovedgjenstand med tilbehør, behøver ikke tilbehøret oppregnes enkeltvis. *Verdianslaget* skjer samlet for hovedgjenstand og tilbehør. Tilsvarende gjelder ved utlegg i tingsinnbegrep eller i enkle krav etter panteloven § 4-10.

§ 7-18 Underretning om utleggs pant

Når det er tatt utleggs pant, skal namsmannen gjøre saksøkte kjent med utlegget og med at det er forbudt å forføye over det utlagte formuesgodet i strid med saksøkerens panterett, og med at saksøkeren har rett til å begjære tvangsdekning to uker etter at *utlegget ble tatt*. Dersom utlegget skal registreres i Løsøreregisteret, skal det opplyses om det i namsboken. *Partene* skal gis *gjenpart* av namsboken. I tilfeller som nevnt i § 7-12 skal namsmannen også gi *underretning som nevnt i første punktum* til vedkommende tredjeperson.

Dersom saksøkte er gift eller lever i et ekteskapsliggende forhold, og det blir tatt utlegg i felles bolig, skal ektefellen eller samboeren gis underretning om utleggs pantet. Det samme gjelder ved utlegg i tidligere felles bolig der saksøktes ektefelle, tidligere ektefelle eller tidligere samboer fortsatt bor.

§ 7-19 Sikring av rettsvern for utleggs pant

Ved utlegg i et formuesgode som er registrert i et realregister, i en registrert særlig rett i et slikt formuesgode eller i en ideell del i et slikt formuesgode eller en slik rett, sender namsmannen omgående *underretning om utleggs pantet* til registrering i realregisteret. Tilsvarende gjelder ved utlegg i utinglyst rettighet i fast eiendom. For tilbehør til fast eiendom, gjelder annet ledd tilsvarende.

Ved utlegg i løsøre som ikke er realregistrert, kan namsmannen ta løsøret i forvaring eller på annen måte frata saksøkte rådigheten over det som angitt i panteloven § 3-2 annet og tredje ledd, dersom det er grunn til å frykte at saksøkte vil forføye over det i strid med saksøkerens panterett. Tiltak etter første punktum skal føres inn i namsboken. Dersom saksøkeren ikke har begjært tvangsdekning innen en måned etter å ha fått underretning om utlegget, kan namsmannen av eget tiltak oppheve tiltak etter første punktum. Dersom saksøkeren ikke har begjært tvangsdekning innen fristen etter tred-

je punktum, skal tiltaket oppheves dersom saksøkte begjærer det og det ikke lenger er grunn til å tro at saksøkte vil forføye over løsøret i strid med saksøkerens pante-rett.

Ved utlegg i verdipapirer tar namsmannen papirene i forvaring eller fratar på annen måte saksøkte rådigheten over dem som angitt i panteloven § 3-2 annet og tredje ledd dersom det lar seg gjøre. Ved utlegg i penger tar namsmannen pengene i forvaring. Norske penger som er tatt i forvaring, plasseres til best mulig rente i norsk bank. Utenlandske penger veksles bare om til norske penger dersom saksøkte samtykker.

Ved utlegg i finansielle instrumenter som er registrert i en verdipapirsentral, registrerer namsmannen omgående at bare namsmannen kan disponere kontoen.

Ved utlegg i aksjer som ikke er registrert i en verdipapirsentral, underretter namsmannen, dersom det lar seg gjøre, snarest selskapet og forbyr selskapet å betale eller yte til saksøkte.

Ved utlegg i et innløningspapir som ikke er verdipapir, underretter namsmannen snarest den forpliktende og forbyr denne å betale eller yte til saksøkte. Namsmannen tar dessuten innløningspapiret i forvaring eller fratar på annen måte saksøkte rådigheten over papiret som angitt i panteloven § 3-2 annet og tredje ledd dersom det lar seg gjøre.

Ved utlegg i adkomstdokumenter til leierett eller borett til husrom underretter namsmannen vedkommende utleier eller selskap, jf. panteloven § 5-8. Namsmannen tar dessuten dokumentet i forvaring eller fratar på annen måte saksøkte rådigheten som angitt i panteloven § 3-2 annet og tredje ledd dersom det lar seg gjøre.

Ved utlegg i enkle krav underretter namsmannen dersom det lar seg gjøre snarest den forpliktende og forbyr denne å betale eller yte til saksøkte.

Ved utlegg i immaterialrettigheter som det finnes særskilt register for, sender namsmannen omgående *underretning om utleggs pantet* til registrering i registeret.

Ved utlegg i elsertifikater registrerer namsmannen omgående i elsertifikatregisteret at bare namsmannen kan disponere over elsertifikater det er tatt utlegg i.

Ved utlegg i andre formuesgoder enn nevnt i første ledd sørger namsmannen omgående for at utlegget blir registrert i Løsøreregisteret.

Dersom et formuesgode befinner seg hos en tredjeperson, kan namsmannen pålegge vedkommende å utlevere formuesgodet dersom ikke tredjepersonen har en rett til å sitte med formuesgodet som har bedre prioritet enn saksøkerens panterett.

§ 7-20 Beslutning og underretning om utleggstrekk

En beslutning om at et krav skal dekkes ved utleggstrekk, skjer ved at det etableres utleggstrekk for kravet, el-

ler, dersom det allerede foreligger utleggstrekk mot saksøkte, ved at kravet meldes inn i trekket, jf. dekningsloven § 2-8.

En beslutning om utleggstrekk føres inn i namsboken. Namsmannen skal i namsboken gi en nøyaktig beregning av saksøkerens krav med sakskostnader og renter fram til utleggsdagen og nøyaktige opplysninger om beregningen av renter fra utleggsdagen. Kravets prioritet etter dekningsloven § 2-8 skal fastsettes og angis i namsboken. Størrelsen av krav som i prioritetsrekken ligger foran eller likt med saksøkers krav, skal også angis. Saksøkeren skal gjøres oppmerksom på plikten til å holde Innkreivingsmyndigheten orientert om endringer i kausforholdet.

Dersom det ikke allerede løper utleggstrekk mot saksøkte, skal namsmannen dessuten i namsboken fastsette trekkets størrelse og angi hvem som er trekkpliktig. Saksøkte skal gjøres oppmerksom på at det vil bli registrert i Løsøreregisteret at utleggstrekk er etablert.

Partene skal gis gjenpart av namsboken. Innkreivingsmyndigheten skal underrettes om trekkbeslutningen.

§ 7-21 Endring av utleggstrekk

Dersom det inntreffer endringer i saksøktes økonomiske forhold eller det foreligger endrede opplysninger m.m., kan namsmyndigheten regulere trekket. Namsmyndigheten kan også regulere trekket dersom det klart foreligger feil ved fastsettelsen av trekkets størrelse. Saksøkte kan begjære regulering. Fordringshavere som har krav i trekket, kan begjære regulering når endringen i saksøktes økonomiske forhold er vesentlig eller de nye opplysningene er av vesentlig betydning. Saksøkte skal forelegges en ny trekkberegning med oppfordring til å uttale seg innen en frist på minst tre uker fra avsendelsen før det kan treffes beslutning om å øke trekket.

Har Innkreivingsmyndigheten krav i trekket, treffes avgjørelser som nevnt i første ledd av Innkreivingsmyndigheten. Hvis Innkreivingsmyndigheten ikke har krav i trekket, treffes avgjørelsen av den alminnelige namsmannen som har kompetanse etter § 7-3 fjerde ledd til å etablere utleggstrekk. Kongen kan gi forskrift om hvilken namsmyndighet som skal treffe slike avgjørelser i tilfeller som ikke dekkes av første og annet punktum.

Dersom en namsmyndighet som melder nye krav inn i trekket, mener at trekket bør reguleres, men ikke selv er kompetent etter annet ledd til å gjøre det, kan den oppfordre den kompetente namsmyndigheten til å vurdere regulering av trekket. En alminnelig namsmann inntar oppfordring som nevnt i namsboken.

§ 7-22 Skifte av trekkpliktig

Dersom en saksøkt som er pålagt utleggstrekk i lønn, skifter arbeidsgiver, skal den nye arbeidsgiveren pålegges trekkplikt. Tilsvarende gjelder ved andre ytelser som

nevnt i dekningsloven § 2-7. Namsmyndigheten skal vurdere om trekket bør reguleres.

§ 7-21 første ledd femte punktum og annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 7-23 Avslutning av sak med intet til utlegg

Når det ikke blir tatt utlegg fordi saksøkte ikke har formuesgoder eller lønn eller andre pengekrav som nevnt i dekningsloven § 2-7 som det kan tas utlegg i, avsluttes saken ved at namsmannen gir begge parter *gjensidig* av namsboken som viser utfallet og hva som er foretatt. I namsboken skal det opplyses at *utfallet* vil bli registrert i Løsøreregisteret. Namsmannen sørger omgående for registreringen.

Der saksøkte er en fysisk person som ikke allerede er ilagt utleggstrekk, skal utfallet bare registreres i Løsøreregisteret dersom namsmannen er kompetent til å etablere utleggstrekk.

III. Klage, bortfall og opphevelse av utlegg mv.

§ 7-24 Klage

Når det er tatt utleggs pant, kan klage til tingretten etter § 5-16 settes fram så lenge tvangsdekning ikke er begjært. Når det er *besluttet dekning ved* utleggstrekk, kan klage settes fram så lenge *trekket løper*. Partene kan likevel ikke klage over valg av utleggs gjenstand senere enn en måned etter at de ble underrettet om utlegget.

Klage over størrelsen av et utleggstrekk behandles av den namsmyndigheten som er angitt i § 7-21 annet ledd. Klage over fordelingen av innbetalte trekk behandles av Innkreivingsmyndigheten. Avgjørelsen av klagen er bindende for alle fordringshavere med krav i trekket.

§ 7-25 Erklæring om bortfall av utleggs pant

Dersom et krav som er sikret ved utleggs pant, er dekket eller opphørt på annen måte, tvangsgrunnlaget er opphevet, falt bort eller kjent ugyldig, eller utlegget er bortfalt på annen måte, plikter saksøkeren skriftlig å gi avkall på sin rett etter utlegget.

§ 7-26 Beslutning om opphevelse av utlegg

I tilfeller som nevnt i § 7-25 skal namsmannen på begjæring treffe beslutning om opphevelse av utlegget.

Viser det seg at utlegg er tatt i større omfang enn nødvendig fordi saksøkte har betalt avdrag eller tvangsgrunnlaget er blitt begrenset, skal namsmannen på begjæring treffe beslutning om delvis opphevelse.

Før namsmannen treffer beslutning etter første ledd, skal saksøkeren gis anledning til å uttale seg. Partene gis meddelelse om beslutningen. *Beslutningen kan påklages innen en måned etter at meddelelsen er sendt.* Den kan ikke gjennomføres før *klagefristen* er løpt ut. Klage har oppsettende virkning.

§ 7-27 Beslutning om opphør av registrering av «intet til utlegg»

Er det krav som ble søkt inndrevet i en sak som ble avsluttet ved intet til utlegg, dekket eller bortfalt på annen måte, eller er tvangsgrunnlaget opphevet, falt bort eller kjent ugyldig, skal namsmannen på begjæring treffe beslutning om at registreringen i Løsøreregisteret av beslutningen om intet til utlegg skal slettes. § 7-26 tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 7-28 Opphør av utleggstrekk

Et utleggstrekk opphører når alle kravene i trekket er dekket eller bortfalt på annen måte, eller tvangsgrunnlaget for kravet er opphevet, falt bort eller kjent ugyldig.

Et utleggstrekk opphører dessuten når det er gått to år siden Innkreivingsmyndigheten sist mottok innbetaling under trekket.

§ 8-3 andre ledd skal lyde:

Dersom salg begjæres på grunnlag av utenlandsk tvangsgrunnlag som nevnt i § 4-1 annet ledd bokstav f og g, gjelder § 7-3 femte ledd tilsvarende.

§ 9-6 første ledd tredje punktum skal lyde:

§ 7-9 tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 10-7 første ledd fjerde punktum skal lyde:

Er kravet større enn saksøkerens krav og rettsforholdet mellom saksøkte og den forpliktete tillater at kravet deles opp, kan namsmannen begrense anvisningen til en del av kravet.

§ 10-7 nåværende fjerde punktum blir nytt femte punktum.

§ 10-12 første ledd første punktum skal lyde:

Norske gangbare penger som forvares av namsmannen, eller som er plassert etter § 7-19 tredje ledd, sørger namsmannen for å utbetale til saksøkeren.

§ 11-25 første ledd andre punktum skal lyde:

Kjøpsinteresserte skal gis adgang til å besiktige formuesgodet i samsvar med vanlig praksis ved frivillig omsetning, jf. § 5-9.

§ 13-3 første ledd andre punktum skal lyde:

Dersom utlevering begjæres på grunnlag av et utenlandsk tvangsgrunnlag som nevnt i § 4-1 annet ledd bokstav f til h, gjelder § 7-3 femte ledd tilsvarende.

§ 42 Endringer i andre lover

Fra den tid Kongen fastsetter, gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene gjøres følgende endringer:

§ 206 første ledd andre punktum skal lyde:

Straffes med bøter kan dessuten den som i en sak om utlegg eller arrest unnlater å gi namsmyndigheten opplysninger som vedkommende er pålagt å gi etter tvangsfullbyrdsloven § 5-7 annet ledd.

§ 210 andre punktum skal lyde:

Straff etter § 206 kan også ilegges en saksøkt som i en sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring unnlater å gi namsmyndighetene opplysninger som vedkommende er pålagt å gi etter tvangsfullbyrdsloven § 5-7 første ledd.

2. I lov 1. juli 1927 nr. 1 om registrering av elektriske kraftledninger gjøres følgende endringer:

§ 16 femte ledd skal lyde:

Krav på betaling fra andre enn stat, fylkeskommune og kommune er tvangsgrunnlag for utlegg. Krav som nevnt i første punktum innkreves av *Innkrevingsmyndigheten* med mindre departementet bestemmer annet.

3. I lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr gjøres følgende endringer:

§ 13 tredje ledd oppheves.

§ 13 a fjerde ledd skal lyde:

Tilsynsmyndigheten *kan* *frafalle* ilagt overtredelsesgebyr dersom særlige grunner knyttet til illeggelsen tilsier det.

4. I lov 7. juni 1935 nr. 2 om tinglysing gjøres følgende endringer:

§ 12 b fjerde ledd skal lyde:

Krav på betaling fra andre enn stat, fylkeskommune og kommune er tvangsgrunnlag for utlegg. Krav som nevnt i første punktum innkreves av *Innkrevingsmyndigheten* med mindre departementet bestemmer annet.

§ 34 a andre ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrift om hvilke opplysninger som skal tas inn i registeret når utleggstrekk og beslutninger om intet til utlegg skal registreres i Løsøreregisteret etter *innkrevingsloven § 35* eller *tvangsfullbyrdsloven § 7-23*.

§ 34 a fjerde ledd skal lyde:

Løsøreregisteret *skal slette* registreringer av et utleggstrekk når *det får beskjed fra Innkrevingsmyndigheten*. Registreringer av beslutninger om intet til utlegg skal slettes tre år etter at *beslutningen ble tatt*. Departementet kan i forskrift gi regler om det nærmere tidspunktet for slettingen.

5. I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse gjøres følgende endringer:

§ 44 åttende ledd skal lyde:

Et beløp som blir krevd tilbake etter sjetten eller sjuende ledd, *kan dekkes ved avregning i fremtidige ytelser fra Statens pensjonskasse og folketrygden. Avregningen foretas før utleggstrekk. Dekningsloven § 2-7 første ledd første punktum gjelder tilsvarende. Det samme gjelder foreldelsesloven § 17 nr. 3 og § 21 nr. 1, 4 og 5.* Det kan kreves renter etter *forsinkelsesrenteloven*.

6. I lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekervirksomhet mv. gjøres følgende endringer:

§ 27 tredje ledd skal lyde:

Lov om Statens pensjonskasse § 44 åttende ledd gjelder tilsvarende.

7. I lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere gjøres følgende endringer:

§ 17 skal lyde:

§ 17

Innkrevning av medlemspremie til pensjonstrygden og andre innkrevingsoppgaver etter loven med forskrifter kan overføres til *Innkrevingsmyndigheten* for innkrevning.

8. I lov 15. november 1963 om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v. gjøres følgende endringer:

§ 24 tredje ledd skal lyde:

Vedtaksmyndighet etter § 1 og myndighet til å sette fram begjæring etter § 2 kan også overlates til *Innkrevingsmyndigheten*.

9. I lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk gjøres følgende endringer:

§ 31 a tredje ledd skal lyde:

Blir ilagt gebyr ikke betalt innen tre uker etter illegalsen, *løper forsinkelsesrente etter forsinkelsesrenteloven*. Dette gjelder selv om gebyret er påklaget.

§ 38 andre ledd tredje punktum oppheves. § 38 andre ledd nåværende fjerde punktum blir tredje punktum og skal lyde:

Krav som nevnt i paragrafen her *som tilfaller staten*, innkreves av *Innkrevingsmyndigheten* med mindre departementet bestemmer annet.

10. I lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker gjøres følgende endringer:

§ 51 tredje ledd skal lyde:

Forvaltningsorganet kan i særlige tilfeller redusere eller frafalle påløpt mulkt. *For krav som kreves inn av*

Innkrevingsmyndigheten, kan forvaltningsorganet bare redusere eller frafalle påløpt mulkt dersom særlige grunner knyttet til illegalsen tilsier det.

11. I lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakksskader gjøres følgende endringer:

§ 36 sjette ledd oppheves. § 36 nåværende syvende ledd blir sjette ledd.

12. I lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. gjøres følgende endring:

§ 10 første ledd skal lyde:

Departementet fastsetter de nærmere vilkår for lønnsgarantien. For dekning av krav som gjelder tiden etter fristdagen kan det settes som vilkår at arbeidstakeren har meldt seg hos Arbeids- og velferdsetaten. Departementet kan ellers gi regler til gjennomføring og utfylling av denne lov, herunder om adgang til å avskrive tilbakesøkningskrav overfor arbeidsgiveren eller hans bo og om plikt for tingretten og bostyrer til å bistå ved behandling av saker etter loven. Departementet gir nærmere forskrifter om fastsetting av godtgjørelse for arbeidet med saker etter loven, om i hvilken utstrekning godtgjørelsen skal dekkes av konkursboet og om eventuell refusjon fra lønnsgarantiordningen.

13. I lov 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane gjøres følgende endringer:

§ 23 første ledd skal lyde:

Føresegnene i skatteforvaltningsloven § 15-4 første ledd og § 15-6 første og andre ledd og innkrevingsloven § 37 gjeld på tilsvarende vis for søksmål og tvistar for tingretten i sak om tvangsfullføring og mellombels sikring om egedomsskatt. Kommunen er part i saker om egedomsskatt.

§ 27 tredje punktum oppheves.

14. I lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift gjøres følgende endring:

§ 5 andre ledd skal lyde:

Krav som nevnt i første ledd samt renter innkreves av *Innkrevingsmyndigheten* med mindre departementet bestemmer annet.

15. I lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester gjøres følgende endring:

§ 13 tredje punktum oppheves.

16. I lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer gjøres følgende endringer:

§ 17 skal lyde:

§ 17 (*Tvangsfullbyrdelse*.)

1. Har fordringshaveren tvangsgrunnlag for sin fordring, avbrytes foreldelsen ved begjæring om tvangsfullbyrdelse (utlegg eller dekning).

2. For krav som skal inndrives i fremmed stat, avbrytes foreldelse ved at det settes fram begjæring om inndrivelse overfor vedkommende myndighet her i riket eller i den fremmede stat i samsvar med lov eller overenskomst mellom statene om inndrivelse i den fremmede staten.

3. For krav som inndrives etter innkrevingsloven, avbrytes foreldelsen når skyldneren er gitt varsel etter innkrevingsloven § 25. I tilfeller der slikt varsel ikke er gitt, avbrytes foreldelsen når utleggspant, utleggstrekk eller tvangsdekning er besluttet, eller inndrivingsforsøket er avsluttet med beslutning om intet til utlegg. For krav som kan inndrives i fremmed stat etter lov eller overenskomst, avbrytes foreldelse også ved at det settes fram begjæring om inndrivelse overfor rette myndighet i den fremmede staten.

4. For krav som kommunene inndriver som særnamsmyndighet, avbrytes foreldelsen når skyldneren er gitt varsel etter tvangsfullbyrdsloven § 2-15 annet ledd. For øvrig gjelder nr. 3 tilsvarende.

§ 21 nr. 1 skal lyde:

1. Er foreldelse avbrutt ved påtale etter §§ 15 til 19, skjer ingen foreldelse så lenge forfølgningen pågår. Beslutter en namsmyndighet at fordringen skal dekkes ved utleggstrekk, skjer ingen foreldelse så lenge utleggstrekket består. Foreldelse inntreffer likevel dersom fordringshaveren ikke meddeler *Innkrevingsmyndigheten* at kravet fortsatt består innen 10 år fra trekkbeslutningen ble truffet, siste utbetaling til fordringshaveren fant sted, eller fordringshaveren sist ga slik meddelelse. Tredje punktum gjelder ikke krav som *Innkrevingsmyndigheten* har i trekket.

§ 21 nr. 3 første punktum skal lyde:

Fremmes tvangsfullbyrdelse etter § 17 uten at fordringshaveren får full dekning for sin fordring, blir det regnet ny frist på 10 år fra sakens avslutning.

§ 21 ny nr. 4 skal lyde:

4. For krav der foreldelsen er avbrutt etter § 17 nr. 3 eller nr. 4, løper en ny foreldelsesfrist på 10 år fra den dag foreldelsen ble avbrutt. For senere forfalte renter er den nye fristen 3 år.

§ 21 ny nr. 5 skal lyde:

5. Er foreldelse avbrutt etter §§ 15 til 19, løper ikke foreldelsesfristen for senere forfalte renter så lenge den rentebærende fordringen består.

§ 22 ny nr. 4 skal lyde:

4. Opphører et utleggstrekk som fordringen tar del i, inntretr ikke foreldelse før tidligst 1 år etter opphøret. Nr. 1 annet og tredje punktum gjelder tilsvarende.

17. I lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant gjøres følgende endring:

§ 5-13 andre ledd skal lyde:

(2) Regelen i første ledd gjelder ikke namsutlegg for krav på skatt og offentlig avgift. Det samme gjelder namsutlegg for underholdsbidrag etter *innkrevingsloven* § 23.

18. I lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp gjøres følgende endring:

§ 8 andre ledd skal lyde:

Krav som nevnt i første ledd innkreves av *Innkrevingsmyndigheten* med mindre departementet bestemmer annet.

19. I lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall gjøres følgende endringer:

§ 34 femte ledd andre punktum skal lyde:

Reglene i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eieendomsskatt til kommunane §§ 26 og 27 gjelder tilsvarende.

§ 73 fjerde ledd andre punktum oppheves.

20. I lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre gjøres følgende endringer:

§ 65 første ledd første punktum skal lyde:

For tvangsfullføring av avgjerd om og anna særleg tvangsgrunnlag for foreldreansvaret, kvar barnet skal bu fast, og samværsrett gjeld tvangsfullbyrdsloven kapittel 13, likevel slik at § 13-8 femte ledd ikkje gjeld.

§ 65 sjette ledd første punktum skal lyde:

Innkrevjingsmyndigheita krev inn tvangsbota.

§ 78 skal lyde:

§ 78 *Gjennomføring av avgjerder om tilskot og gebyr. Tvangsgrunnlag.*

Fostringstilskot krevjast inn av *Innkrevjingsmyndigheita*.

Avgjerd i tilskotssak er tvangsgrunnlag for utlegg. Avgjerda har rettsverknader og kan fullførast før ho er endeleg, om ikkje anna er fastsett. Oppfylingsfristen er tre dagar, om ikkje annan frist er fastsett.

Ei skriftleg avtale om tilskot er tvangsgrunnlag for utlegg når tilskot etter avtala vert kravd inn etter reglane i *innkrevingsloven*. Det same gjeld ei avgjerd om gebyr som nemnd i § 70 andre stykket.

Vert tilskot som er gjort opp, sett ned etter § 70 andre stykket, § 74 eller § 76 eller etter klage, kan den tilskotspliktige krevje at *Innkrevjingsmyndigheita* gjer frådrag i *fostringstilskotet* på den måten og for dei terminane som *Innkrevjingsmyndigheita* finn rimeleg. Avgjerd om frådrag i *fostringstilskot* kan påklagast etter reglane i *forvaltningslova* kapittel VI.

21. I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker gjøres følgende endring:

§ 456 første ledd første punktum skal lyde:

Bøter og andre pengekrav som er tilkjent i en offentlig straffesak, innkreves av *Innkrevingsmyndigheten* med mindre departementet bestemmer annet.

22. I lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr gjøres følgende endringer:

§ 3 fjerde ledd skal lyde:

Krav som nevnt i første ledd innkreves av *Innkrevingsmyndigheten* med mindre departementet bestemmer annet.

§ 14 første ledd andre punktum skal lyde:

Det betales ikke gebyr for begjæring om utlegg for underholdsbidrag mv. og for tvangsbøt etter barnelova § 65 eller når en kommune fremsetter en beslutning om utleggstrekk for namsmannen etter tvangsfullbyrdsloven § 2-17.

§ 14 tolvte ledd oppheves.

§ 15 første ledd skal lyde:

For klage til tingretten betales rettsgebyret. *Gebyrplikten inntretr tidligst når namsmyndigheten har oversendt klagen til tingretten. Det betales også gebyr for klage til tingretten over beslutninger om motregning og avregning.* Overføres klagen til behandling i saksmåls former, betales bare gebyr etter § 8 første ledd annet punktum.

23. I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningssrett gjøres følgende endringer:

§ 2-7 skal lyde:

§ 2-7 *Utlegg i lønnskrav mv.*

Utlegg kan tas i form av utleggstrekk i skyldnerens krav på forfalt eller uforfalt lønn etter fradrag av forskuddstrekk i den utstrekning lønnen overstiger det som med rimelighet trengs til underhold av skyldneren og skyldnerens *husstand*. Kongen kan i forskrift fastsette satser for beregningen av det som med rimelighet trengs til underhold av skyldneren og skyldnerens hus-

stand. *Kongen kan i forskrift dessuten angi hvordan utleggstrekk kan fastsettes. Videre kan Kongen i forskrift gi regler om beregning og gjennomføring av utleggstrekk i lotter og parter.*

Første ledd gjelder tilsvarende for:

- annet vederlag for personlig arbeid, herunder tilsvarende arbeidsgodtgjørelse for utnyttning av skyldnerens åndsverk, oppfinnelser m.m.,
- pensjon eller vartpenger som en arbeidsgiver betaler eller har sikret sine ansatte eller deres etterlatte ved eller uten fradrag i lønnen,
- annen pensjon, stønad, livrente eller føderåd; er rettigheten ervervet mot vederlag fra skyldneren, gjelder dette ikke når den er ervervet etter at det krav ble pådratt som utlegg søkes for,
- underholdsbidrag som skyldneren har krav på til seg selv,
- pensjon eller annen ytelse etter lovgivningen om offentlig trygd eller lignende;
- erstatning eller oppreisning for skade på legeme eller helse eller for tap av forsørger,
- midler innsamlet offentlig til skyldneren,
- æresgaver som består i penger.

Ved utleggstrekk i godtgjørelse for arbeid eller oppdrag utført som ledd i selvstendig næringsvirksomhet kan trekk tas i inntil 20 prosent av bruttogodtgjørelsen. Skyldneren kan samtykke til en høyere trekkprosent.

Bortsett fra ved innfordring av krav som nevnt i § 2-8 første ledd bokstav a til d, kan utlegg i lønnskrav mv. ikke tas dersom skyldneren gjør hva denne evner for å betale sine fordringshavere og heller ikke utilbørlig begunstiger noen av dem.

§ 2-8 skal lyde:

§ 2-8 Prioriteten for krav i utleggstrekk

Dersom flere krav mot samme skyldner skal dekkes ved utleggstrekk, deltar alle kravene i det samme trekket. Dersom trekket ikke er tilstrekkelig til å dekke alle kravene, har kravene prioritet som følger:

- krav fra den bidragsberettigede som grunner seg på lovbestemt forsørgelsesplikt,
- krav på erstatning eller oppreisning for skade voldt ved en straffbar handling,
- krav på bøter,
- krav på skatt, offentlig avgift, statens regresskrav etter voldsterstatningsloven § 11 og folketrygdens regresskrav etter forskotteringsloven § 10,
- andre krav.

Fortrinnsretten etter første ledd bokstav a til d gjelder tilsvarende for krav som bygger på ansvar for slike krav samt for renter, kostnader og gebyrer som angitt i trekkbeslutningen. *Er det besluttet dekning ved trekk for krav som bygger på ansvar for trekk, har kravet prioritet etter arten av det kravet som har best prioritet i det opprinnelige trekket så lenge dette ikke er dekket.*

Dersom de krav som ikke kan dekkes samtidig er likt prioritert etter første og annet ledd, dekkes kravene forholdsmessig ut fra kravenes størrelse. *Ved beregningen legges til grunn et kravs størrelse på det tidspunkt det ble besluttet trekk for kravet tillagt renter, gebyrer og kostnader som var påløpt på det tidspunktet.*

For krav som nevnt i første ledd bokstav a, c og d og krav som nevnt i annet ledd som knytter seg til slike krav, kan Kongen ved forskrift fastsette en annen fordeling enn den som følger av tredje ledd.

§ 2-11 skal lyde:

§ 2-11 Skyldnerens lønnsinntekter m.m. under konkurs

Inntekter av den art som er nevnt i § 2-7 og som tilfaller skyldneren under konkursen, kan etter fradrag for forskuddstrekk trekkes inn i bomassen i den utstrekning de overstiger det som med rimelighet trengs til underhold av skyldneren og dennes husstand. § 2-7 første ledd annet til fjerde punktum gjelder tilsvarende.

Avgjørelse etter første ledd treffes av retten ved kjennelse. I avgjørelsen utpeker retten den trekkpliktige. Retten gir Innkrevingsmyndigheten underretning om avgjørelsen. Den gjennomføres på samme måte som en beslutning om at et krav skal dekkes ved utleggstrekk. Retten gir Innkrevingsmyndigheten beskjed om endringer i avgjørelsen og når trekket skal avsluttes.

Når retten har truffet avgjørelse etter første ledd, skal dividendefordringer som tidligere har blitt besluttet dekket ved utleggstrekk, ikke motta dekning av trekket så lenge konkursen varer. Krav som nevnt i § 2-8 første ledd bokstav a som skal dekkes ved utleggstrekk, har likevel prioritet foran boet.

Dersom det er rom for det i skyldnerens inntekter, kan en namsmyndighet i en sak om utlegg for andre fordringer enn dividendefordringer fastsette at trekket skal være høyere enn retten har satt det til. Forhøyelsen tilkommer de nye kravene med innbyrdes prioritet som fastsatt i § 2-8. Det samme som for andre fordringer enn dividendefordringer gjelder også for krav som nevnt i dekningsloven § 2-8 første ledd bokstav a.

24. I lov 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd skal lyde:

Det er et vilkår for å få rett til bidragsforskott at underholdsbidrag som er avtalt eller fastsatt innkreves gjennom Innkrevingsmyndigheten.

§ 8 skal lyde:

§ 8 Tilbakekreving m.v.

For meget utbetalt forskott tilbakekreves etter bestemmelsene i bidragsinnkrevingsloven §§ 26 til 29.

§ 10 andre ledd skal lyde:

Folketrygdens tilgodehavende innkreves av *Innkrevingsmyndigheten*.

25. I lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. gjøres følgende endringer:

§ 9-4 åttende ledd oppheves. § 9-4 nåværende niende ledd blir åttende ledd.

26. I lov 17. juli 1992 nr. 99 om frivillig og tvungen gjeldsordning for privatpersoner gjøres følgende endringer:

§ 2-3 fjerde ledd andre punktum skal lyde:

Tvangsfullbyrdsloven § 5-7 gjelder tilsvarende.

§ 3-3 første ledd andre punktum skal lyde:

Sikringen skjer etter reglene i tvangsfullbyrdsloven § 7-19, og har for skyldnerens adgang til å disponere over eiendelene og i forhold til tredjepersoner samme virkning som utlegg.

§ 3-3 andre ledd skal lyde:

Namsmannen skal beslutte *sikringstrekk* i lønn og andre ytelser som nevnt i dekningsloven § 2-7 og *fastsette sikringstrekkets størrelse*. Namsmannen gir *Innkrevingsmyndigheten* beskjed om *sikringstrekket*, om *krav som er besluttet dekket ved utleggstrekk som etter § 3-4 femte ledd skal gå foran sikringen*, og om *hvem som er trekkpliktig*. *Sikringstrekket gjennomføres på samme måte som utleggstrekk*. *Innkrevingsmyndigheten* utbetaler til namsmannen det som er igjen av trekket etter at bedre prioriterte krav er dekket.

§ 3-4 femte ledd skal lyde:

Utleggstrekk blir avløst av sikringstrekk. I sikringstrekket har bidragsforpliktelser som nevnt i § 4-8 bokstav d og krav som nevnt i § 4-8 bokstav h som det allereide er besluttet at skal dekkes ved utleggstrekk, prioritet foran sikringen.

§ 4-3 første ledd andre punktum oppheves. § 4-3 nåværende første ledd tredje punktum blir andre punktum.

§ 7-3 første ledd skal lyde:

Dersom gjeldsordning ikke kommer i stand, fordeler namsmannen de midler som er *tatt i sikring* etter § 3-3 annet ledd forholdsmessig på fordringshaverne, dog slik at fordringshavere *som ville fått dekning ved trekk*, får dekning først, som om åpning av gjeldsforhandling ikke hadde funnet sted. Etter at *disse fordringshavere har fått* det som tilkommer dem, kan overskytende midler fordeles på en annen måte dersom en forholdsmessig fordeling vil få urimelige følger for skyldneren. Ved vurderingen skal det legges vekt på om skyldneren har forfalt og ubetalt gjeld sikret med pant i egen bolig.

27. I lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester gjøres følgende endringer:

§ 8-4 fjerde ledd skal lyde:

Krav som nevnt i tredje ledd innkreves av *Innkrevingsmyndigheten* med mindre departementet bestemmer annet.

§ 10-3 andre ledd andre punktum skal lyde:

Medietilsynet kan *frafalle ilagt overtredelsesgebyr dersom særlige grunner knyttet til illegalsen tilsier det*.

§ 10-4 fjerde ledd oppheves. § 10-4 nåværende femte ledd blir fjerde ledd.

28. I lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart gjøres følgende endringer:

§ 13 a-4 første ledd tredje punktum oppheves.

§ 13 a-5 fjerde ledd skal lyde:

Overtredelsesgebyret forfaller til betaling to måneder etter at vedtaket fattes. Luftfartstilsynet kan *frafalle ilagt overtredelsesgebyr dersom særlige grunner knyttet til illegalsen tilsier det*. Dersom overtrederen går til søksmål mot staten for å prøve vedtaket, suspenderes tvangskraften. Retten kan prøve alle sider av saken.

§ 13 a-8 andre ledd skal lyde:

Innkrevning av krav som nevnt i første ledd kan pålegges *Innkrevingsmyndigheten*.

29. I lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard gjøres følgende endringer:

§ 5-1 skal lyde:

§ 5-1 *Skattebetalingslovens og innkrevingslovens anvendelse på Svalbard*

Skattebetalingsloven og innkrevingsloven gjelder ved betaling og innkreving av skatt og trygdeavgift til Svalbard.

§ 5-2 syvende ledd skal lyde.

Når samlet lønn og annen ytelse som omfattes av § 3-2 overstiger 12 ganger folketrygdens grunnbeløp, skjer avregning og innkreving mv. etter bestemmelsene i skattebetalingsloven og innkrevingsloven, med de unntak og presiseringer som følger av § 5-1.

30. I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 8-22 andre ledd skal lyde:

Beløpet, med renter, kan innkreves av *Innkrevingsmyndigheten*. Vedtak om tilbakekreving er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 12-14 fjerde ledd sjette punktum skal lyde:

Kravet kan innkreves av *Innkrevingsmyndigheten*.

§ 17-9 fjerde ledd andre punktum skal lyde:

Kravet kan innkreves av *Innkrevingsmyndigheten*.

§ 21-11 a niende ledd skal lyde:

Innkrevingsmyndigheten eller den Helsedirektoratet bestemmer, opptrer på vegne av staten ved tvangsforretning for namsmannen og annen rettslig inndrivning og sikring av krav som skriver seg fra direktoratets forvaltning av kapittel 5 samt forhandlinger etter gjeldsordningsloven.

§ 22-3a skal lyde:

§ 22-3a *Barnetillegg til bidragspliktige*

Dersom en stønadsmottaker skal betale underholdsbidrag til barn som han eller hun får barnetillegg for, kan barnetilletget utbetales til *Innkrevingsmyndigheten*. Det er et vilkår at *Innkrevingsmyndigheten* har satt fram krav om slik utbetaling. Barnetilletget går til fradrag i underholdsbidraget som stønadsmottakeren skal betale.

§ 22-14 femte ledd skal lyde:

Trekk etter § 22-15 åttende ledd eller § 22-15 a sjette ledd *avbryter foreldelse*. Dersom slikt trekk opphører, varer virkningen av avbrutt foreldelse i ett år etter at trekket opphørte.

§ 22-15 åttende ledd skal lyde:

Vedtak om tilbakekreving etter paragrafen her er tvangsgrunnlag for utlegg. Kravet kan innkreves ved trekk i fremtidige trygdeytelser eller *innkreves av Innkrevingsmyndigheten* eller, for så vidt gjelder ytelser etter kapittel 5, av det organ som Helsedirektoratet bestemmer.

§ 22-15 a sjette ledd skal lyde:

Vedtak om tilbakekreving etter paragrafen her er tvangsgrunnlag for utlegg. Tilbakebetalingsbeløpet kan dekkes ved trekk i framtidige oppgjør eller innkreves av *Innkrevingsmyndigheten* eller, for så vidt gjelder ytelser etter kapittel 5, av det organ som Helsedirektoratet bestemmer.

§ 22-16 fjerde ledd skal lyde

Avregning etter paragrafen her gjøres av *Innkrevingsmyndigheten*.

§ 25-3 sjette og syvende ledd skal lyde:

Ilagt overtredelsesgebyr og tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg. *Innkrevingsmyndigheten* kan innkreve gebyret og *tvangsmulkten*.

Ilagt overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt kan helt eller delvis ettergis dersom det blir gjort sannsynlig at forpliktelsen ikke er overholdt som følge av forhold

utenfor den opplysningspliktiges kontroll, eller dersom særlige rimelighetsgrunner *knyttet til illeggelsen* tilsier det.

31. I lov 26. juni 1998 nr. 41 om kontantstøtte til småbarnsforeldre gjøres følgende endring:

§ 11 tredje ledd skal lyde:

Et beløp som blir krevd tilbake etter første ledd, kan enten dekkes ved trekk i fremtidig kontantstøtte eller innkreves av *Innkrevingsmyndigheten*. Vedtak om tilbakekreving er tvangsgrunnlag for utlegg.

32. I lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter gjøres følgende endring:

§ 41 a fjerde ledd andre punktum oppheves.

§ 41 a femte ledd skal lyde:

Tvangsmulkt kreves inn av Innkrevingsmyndigheten.

33. I lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. gjøres følgende endringer:

§ 8-3 tredje ledd skal lyde:

(3) Regnskapsregisteret kan helt eller delvis ettergi forsinkelsesgebyret, dersom det blir gjort sannsynlig at innsendingsplikten ikke er overholdt som følge av forhold utenfor den regnskapspliktiges kontroll eller dersom særlige rimelighetsgrunner *knyttet til illeggelsen* tilsier det. Regnskapsregisteret kan helt eller delvis fritta personer fra solidaransvar etter annet ledd i samsvar med reglene for ettergivelse av gebyr.

§ 8-4 skal lyde:

§ 8-4 *Innkreving av gebyr*

Krav som nevnt i § 8-3 innkreves av *Innkrevingsmyndigheten* med mindre departementet bestemmer annet.

34. I lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter gjøres følgende endring:

§ 2-6 a femte ledd skal lyde:

Vedtak om tilbakekreving etter denne paragrafen er tvangsgrunnlag for utlegg. Kravet kan innkreves ved trekk i senere dekning av utgifter etter § 2-6 med *for-skrifter*. Krav inndrives av *Innkrevingsmyndigheten*, med mindre departementet bestemmer noe annet.

35. I lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasient-skader mv. gjøres følgende endring:

§ 8 tredje ledd skal lyde:

Norsk Pasientskadeerstatning kan fatte vedtak om plikt til å betale tilskudd. Vedtak om tilskuddsplikt er tvangsgrunnlag for utlegg. Kravet inndrives av *Innkrevingsmyndigheten*.

36. I lov 15. juni 2001 nr. 79 om miljøvern på Svalbard gjøres følgende endring:

§ 96 tredje ledd tredje punktum oppheves.

37. I lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd gjøres følgende endring:

§ 13 tredje ledd skal lyde:

Et beløp som blir krevd tilbake etter første ledd, kan enten dekkes ved trekk i fremtidig barnetrygd eller innkreves av *Innkrevingsmyndigheten*. Vedtak om tilbakekreving er tvangsgrunnlag for utlegg.

38. I lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver gjøres følgende endring:

§ 28 fjerde ledd skal lyde:

Krav på avgift eller gebyr etter paragrafen her er tvangsgrunnlag for utlegg.

39. I lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. gjøres følgende endringer:

§ 1 oppheves.

§ 2 tredje, fjerde og femte ledd skal lyde:

Innkrevingen av bidragskrav mv. som nevnt i første og andre ledd skjer hos Innkrevingsmyndigheten.

I den utstrekning avtaler som nevnt i første og andre ledd har regler om utveksling av informasjon mellom medlemslandene, kan andre medlemsland gis opplysninger om identitet, adresse eller inntekts- og formuesforhold for partene i en bidrags sak uten hinder av taushetsplikt, eventuelt etter at opplysningene er innhentet etter *innkrevingsloven* eller barnelova § 70 sjuende ledd.

Når en part begjærer innkreving av en privat bidragsavtale, jf. barnelova § 70 første ledd, i medhold av en avtale som nevnt i første og andre ledd, skal den private avtalen sendes til *Arbeids- og velferdsetaten* for godkjenning. *Arbeids- og velferdsetaten* skal kontrollere at vilkårene for innkreving av avtalen etter norske regler er oppfylt. Om vilkårene er oppfylt, skal *Arbeids- og velferdsetaten* godkjenne avtalen og gi skriftlig erklæring om at avtalen er godkjent og tvangskraftig i Norge.

§ 3 fjerde ledd oppheves. § 3 nåværende femte ledd blir fjerde ledd.

§ 4 oppheves.

§ 5 skal lyde:

§ 5 Når *Innkrevingsmyndigheten* skal foreta innkreving

Bidragsmottakeren eller bidragspliktige kan når som helst kreve at framtidige bidrag skal betales til *Innkrevingsmyndigheten*. Det samme gjelder bidrag som er

forfalt inntil ett år forut for den måned da kravet om innkreving blir framsatt. *Innkrevingsmyndigheten* kan også overta innkrevingen av bidrag som er forfalt lenger tilbake i tid dersom det foreligger særlige grunner til at bidragsmottaker ikke har framsatt kravet tidligere.

Innkrevingsmyndigheten skal alltid kreve inn det samlede underholdsbidrag når folketrygden har krav på refusjon i bidrag for utbetalt bidragsforskott etter forskotteringsloven. *Innkrevingsmyndigheten* skal også kreve inn bidrag fastsatt etter barnevernsloven § 15-12 på grunnlag av omsorgsovertakelse.

§ 7 skal lyde:

§ 7 Tvangsgrunnlag

Bidragskrav mv. som nevnt i § 2 første og annet ledd, tilbakebetalingskrav etter § 26 og pålegg etter § 27 er tvangsgrunnlag for utlegg. Krav på underholdsbidrag som har tvangsgrunnlag ved innkreving hos Innkrevingsmyndigheten, beholder tvangsgrunnlaget dersom innkrevingen avsluttes i medhold av innkrevingsloven § 3 fjerde ledd.

§ 7a oppheves.

§§ 9 til 18 oppheves.

Kapittel 3 og kapittel 4 oppheves. Nåværende kapittel 5 blir kapittel 3.

§ 25 oppheves.

§ 26 skal lyde:

Beløp som er utbetalt til personer som ikke hadde krav på utbetalingen, skal kreves tilbake dersom den som har fått utbetalingen forsto eller burde ha forstått at den skyldtes en feil.

Bestemmelsen i første ledd gjelder tilsvarende for underholdsbidrag til ektefelle eller barn som bidragspliktige har betalt direkte til bidragsmottaker etter at bidragspliktige er gjort kjent med at betaling skal skje til *Innkrevingsmyndigheten*. Som betaling direkte til bidragsmottaker regnes også betaling til tredjeperson etter oppfordring fra bidragsmottaker.

§ 27 skal lyde:

§ 27 Oppgjør ved betaling av bidrag til andre enn *Innkrevingsmyndigheten*

Bidragspliktig som er gjort kjent med at bidraget skal betales til *Innkrevingsmyndigheten*, kan pålegges å betale beløpet på nytt dersom bidragspliktige likevel betaler bidraget til andre. Dette gjelder likevel bare i den utstrekning bidraget ikke blir krevd inn fra mottakeren etter § 26 andre ledd.

§ 28 første punktum skal lyde:

Beløp som kreves tilbake etter § 26 eller etter pålegg om å betale på nytt etter § 27, kan innkreves av *Innkrevingsmyndigheten*.

§ 29 første ledd første punktum skal lyde:

Vedtak om tilbakekreving etter § 26 og pålegg etter § 27 treffes av bidragsfogden.

Nåværende kapittel 6 blir kapittel 4.

§§ 30 til 36 oppheves.

40. I lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg gjøres følgende endring:

§ 13 tredje ledd skal lyde:

Beløp som ikkje vert innkravde etter andre leddet, kan innkrevjast etter reglane i *innkrevingsloven*.

41. I lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff gjøres følgende endringer:

§ 97 andre ledd skal lyde:

Foreldelse av boten er uten betydning for *utleggspant* eller annen sikkerhet som er stiftet innen fristens utløp.

§ 99 andre ledd skal lyde:

Foreldelse av inndragningen er uten betydning for *utleggspant* eller annen sikkerhet som er stiftet innen fristens utløp. *Et inndragningskrav som er besluttet dekket ved utleggstrekk før foreldelse inntreffer, kan delta i trekket i ytterligere to år.*

§ 169 andre ledd skal lyde:

Hvis forholdet ikke rammes av en strengere straffebestemmelse, straffes på samme måte den som tross pålegg fra en alminnelig eller særskilt namsmyndighet forsettlig eller uaktsomt unnlater å foreta *utleggstrekk* eller å betale beløp som er trukket slik det er bestemt.

42. I lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte gjøres følgende endringer:

§ 12 skal lyde:

§ 12 *Namsmyndighet*

Krav som nevnt i § 11 innkreves av *Innkrevingsmyndigheten* med mindre departementet bestemmer annet.

§ 13 skal lyde:

§ 13 *Overføring av fordringer til Innkrevingsmyndigheten*

Ved vedvarende og grovt mislighold kan låntakers gjeld bli overført til *Innkrevingsmyndigheten*. En overføring av kravet til *Innkrevingsmyndigheten* medfører tap av rettigheter gitt i eller i medhold av denne lov. *Dette gjelder likevel ikke ettergivelse av gjeld ved låntakers død.*

§ 14 oppheves.

§ 17 skal lyde:

§ 17 *Innkrevning*

Innkrevingsmyndigheten kan forvalte deler av regelverket om tilbakebetaling etter denne lov med forskrifter. For saker *Innkrevingsmyndigheten* behandler etter denne lov, har departementet instruksjonsmyndighet.

43. I lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. gjøres følgende endringer:

§ 18-7 tredje punktum oppheves.

§ 18-11 andre og tredje ledd skal lyde:

(2) Pengekrav som følger av avgjørelse som nevnt i første ledd, kreves inn av *Innkrevingsmyndigheten* med mindre departementet bestemmer noe annet.

(3) *Innkrevingsmyndigheten* kan anmode ansvarlige myndigheter i andre EØS-stater om å kreve inn pengekrav som følger av vedtak som nevnt i arbeidsmiljøloven § 18-7 (tvangsmulkt) og § 18-10 (overtredelsesgebyr), og som oppfyller vilkårene i første ledd.

44. I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

§ 1-3 første ledd andre punktum skal lyde:

Beløpet kan innkreves uavhengig av om mottakeren har vært i god tro.

Ny § 1-4 skal lyde:

§ 1-4 *Tvangsgrunnlag for utlegg*

Skatte- og avgiftskrav er tvangsgrunnlag for utlegg.

Kapittel 2 skal lyde:

Kapittel 2. Myndighet etter loven

§ 2-1 *Skatte- og avgiftskrav mv.*

(1) *Departementet* kan bestemme at *Innkrevingsmyndigheten* skal utøve *den myndighet* som er lagt til skattekontoret i denne loven.

(2) *Departementet* kan i forskrift bestemme at Toll-etaten skal innkreve nærmere bestemte krav etter *reglene i denne loven*.

§ 3-1 skal lyde:

§ 3-1 *Forholdet til forvaltningsloven*

(1) Forvaltningsloven gjelder med de særlige bestemmelser som er gitt i denne loven.

(2) For forskuddsutskrivingen er det gitt særlige saksbehandlingsregler i § 4-3.

§ 3-3 første ledd oppheves. § 3-3 nåværende andre til femte ledd blir første til fjerde ledd.

§ 3-4 skal lyde:

§ 3-4 *Innhenting av opplysninger fra folkeregistermyndigheten*

Skattekontoret kan kreve at folkeregistermyndigheten uten hinder av taushetsplikt som de ellers har, skal gi de opplysningene som er nødvendige for *skattekontorets* arbeid etter denne loven.

§ 3-5 skal lyde:

§ 3-5 *Sammenstilling, profilering og automatiserte avgjørelser*

(1) *Skattekontoret* kan sammenstille innhentede personopplysninger når det er nødvendig for deres arbeid, herunder til kontroll-, veilednings-, analyse- og statistikkformål. *Skattekontoret* kan benytte innhentede personopplysninger til profilering til samme formål, når profileringen er nødvendig for å målrette tiltak som fremmer etterlevelse av loven. Graden av personidentifikasjon skal ikke være større enn det som er nødvendig for formålet.

(2) *Skattekontoret* kan treffe avgjørelser som utelukkende er basert på automatisert behandling. Behandlingen må sikre partens krav til forsvarlig saksbehandling og være forenlig med retten til vern av personopplysninger. Avgjørelsen kan ikke bygge på skjønsmessige vilkår i lov eller forskrift, med mindre avgjørelsen er utvilsom. Den registrerte har rett til manuell overprøving av avgjørelsen.

(3) *Skattekontoret* kan benytte særlige kategorier av personopplysninger som nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10, ved sammenstilling, profilering og automatiserte avgjørelser.

(4) Departementet kan gi forskrift om sammenstilling, profilering og automatiserte avgjørelser, blant annet om formålet med behandlingen, hvilke personopplysninger som kan behandles og hvem det kan behandle personopplysninger om.

§ 3-6 første ledd skal lyde:

(1) *Skattekontoret* kan behandle innhentede personopplysninger for å utvikle og teste IT-systemer dersom det vil være umulig eller uforholdsmessig vanskelig å oppnå formålet ved å bruke anonyme eller fiktive opplysninger.

§ 5-13 første ledd første punktum skal lyde:

Skattekontoret skal føre kontroll med at arbeidsgivere og andre som etter denne loven, *innkrevingsloven* eller *tvangsfullbyrdelsesloven* har plikt til å foreta trekk, leverer opplysninger og foretar forskuddstrekk, skatte- trekk og utleggstrekk i samsvar med reglene og de pålegg som er gitt.

§ 5-13a første ledd første punktum skal lyde:

Skattekontoret kan pålegge arbeidsgivere og andre som etter loven har plikt til å foreta forskuddstrekk eller

skattetrekk, eller utleggstrekk etter *innkrevingsloven* eller *tvangsfullbyrdelsesloven*, å oppfylle sin plikt til å innrette bokføringen, spesifikasjonen, dokumentasjonen og oppbevaringen av regnskapsopplysninger i samsvar med regler gitt i, eller i medhold av lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring.

§ 5-13b første ledd skal lyde:

(1) Når årsregnskapet til en arbeidsgiver som har plikt til å foreta forskuddstrekk, skattetrekk etter § 5-4 første ledd (kildeskatteordning) eller utleggstrekk etter *innkrevingsloven* eller *tvangsfullbyrdelsesloven*, er fastsatt i strid med bestemmelser i eller i medhold av regnskapsloven eller bokføringsloven eller god regnskaps-skikk eller bokføringsskikk, kan *skattekontoret* pålegge at ett eller flere årsregnskap revideres av en registrert eller statsautorisert revisor i samsvar med revisorloven § 2-2 for følgende selskap:

- a. aksjeselskap der det er truffet beslutning i medhold av fullmakt etter aksjeloven § 7-6,
- b. selskap som nevnt i regnskapsloven § 1-2 første ledd nr. 13 som er organisert etter en utenlandsk selskapsform som i det vesentligste tilsvarer definisjonen av aksjeselskap i aksjeloven § 1-1 annet ledd, og som ikke har revisjonsplikt etter revisorloven § 2-1.

§ 5-13c første ledd skal lyde:

(1) *Skattekontoret* kan i forbindelse med kontroll pålegge arbeidsgivere eller andre som etter loven har plikt til å foreta forskuddstrekk eller skattetrekk etter § 5-4, eller utleggstrekk etter *innkrevingsloven* eller *tvangsfullbyrdelsesloven*, å oppbevare regnskapsmateriale etter bokføringsloven § 13 første ledd nr. 1 til 4 i mer enn fem år etter regnskapsårets slutt.

§ 8-1 sjettede ledd skal lyde:

(6) Departementet kan gi forskrift om fordeling mellom skattekreditorene av renter, *innkrevingsutgifter* og gebyr, herunder utgifter ved tvister som nevnt i kapittel 17, *skatteforvaltningsloven* kapittel 15 og *innkrevingsloven* § 36.

§ 9-1 skal lyde:

§ 9-1 *Betalingsmåte*

(1) Skatte- og avgiftskrav skal betales ved overføring av beløpet til *konto*, med mindre *skattekontoret* har akseptert betaling med kontanter.

(2) Utbetaling av tilgodebeløp etter § 10-60 skal skje til skattepliktiges konto, med mindre annet følger av lov eller forskrift. *Skattekontoret* kan beslutte å utbetale tilgodebeløpet på annen måte dersom særlige forhold tilsier det.

(3) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om betalingsordningen for skatte- og avgiftskrav, herunder om finansinstitusjoners plikt til å avvise beta-

lingsoppdrag med manglende opplysninger, om adgang til å betale kontant til *skattekontoret* og om at krav skal betales til andre enn *skattekontoret*.

§ 9-2 første og andre ledd skal lyde:

(1) Betaling av skatte- og avgiftskrav anses for å være skjedd når beløpet er kommet fram til *skattekontoret*. Ved betaling via bank anses betaling for å være skjedd når beløpet er godskrevet *skattekontorets* bank. Ved overføring innen samme bank anses betaling for å være skjedd når beløpet er godskrevet mottakerens konto.

(2) En fastsatt betalingsfrist anses dessuten for å være avbrutt

- a. når betalerens oppdrag er mottatt av en bank.
- b. når *skattekontoret* mottar og aksepterer sjekk eller annet betalingsinstrument.
- c. når petroleumsskatt er godskrevet *skattekontorets* konto.

§ 10-50 oppheves.

§ 12-1 femte ledd oppheves.

Kapittel 13 oppheves.

§§ 14-1 til 14-6 samt overskriften Utlegg oppheves.

Kapittel 15 oppheves.

§ 16-1 overskriften skal lyde:

§ 16-1 *Tvangsinnkreving av ansvarskrav*

§ 16-1 andre ledd skal lyde:

(2) Ansvarskravene er *tvangsgrunnlag for utlegg og innkreves etter reglene i innkrevingsloven*.

§ 16-20 skal lyde:

§ 16-20 *Ansvar for forskuddstrekk og skattetrekk etter § 5-4 første ledd (kildeskatteordning)*

(1) Dersom forskuddstrekk eller skattetrekk etter § 5-4 første ledd (kildeskatteordning) ikke blir foretatt i samsvar med reglene i kapittel 5 eller trukket beløp ikke blir betalt i samsvar med § 10-10, er de som har plikt til å foreta forskuddstrekk eller skattetrekk ansvarlig for *beløpet*. *Unnlatelse* av å foreta trekk medfører likevel ikke ansvar når det godtgjøres at forholdet ikke skyldes forsømmelse eller mangel på tilbørlig aktsomhet fra arbeidsgiver eller noen i hans tjeneste.

(2) *Foreldelsesloven §§ 9 og 11 gjelder tilsvarende for ansvarskravet.*

§ 17-1 skal lyde:

§ 17-1 *Prosessordningen*

(1) *Rettslig prøving av avgjørelser etter skattebetalingsloven rettes mot staten som saksøkt. Saksmaal skal anlegges etter vernetingsreglene i tvisteloven. Statens partsstilling utøves av skattekontoret.*

(2) *Første ledd gjelder ikke avgjørelser om rente ved endring, jf. § 11-2. I slike saker gjelder de alminnelige regler i skatteforvaltningsloven kapittel 15 og prosesslovgivningen.*

(3) *Departementet kan i enkeltsaker eller i grupper av saker overta utøvelsen av statens partsstilling eller overføre den til et annet organ i skatteetaten.*

(4) *Endelig rettsavgjørelse og forlik er bindende for alle skattekreditorene.*

§ 17-2 oppheves.

§ 18-2 skal lyde:

§ 18-2 *Straff for opplysningssvikt mv.*

(1) *Med bot eller fengsel inntil 2 år straffes skyldner og opplysningspliktig tredjepart som gir uriktig eller ufullstendig opplysning til fastsettingsmyndigheten eller skattekontoret, eller unnlater å gi pliktig opplysning.*

(2) *Grovt uaktsom overtredelse av første ledd straffes med bot eller fengsel inntil 1 år.*

(3) *Med bot eller fengsel inntil 2 år straffes den som unnlater å medvirke til kontrollundersøkelse etter §§ 5-13 og 5-14.*

45. Lov 17. juni 2005 nr. 89 om endringer i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring og andre lover oppheves.

46. I lov 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen gjøres følgende endringer:

§ 7 fjerde ledd skal lyde:

Taushetsplikten etter første ledd er ikke til hinder for at nødvendige opplysninger gis til *Innkrevingsmyndigheten* i tilknytning til krav som den krever inn på vegne av Arbeids- og velferdsetaten. Departementet kan i forskrift fastsette på hvilken måte opplysningene skal gis.

§ 9 andre ledd oppheves.

47. I lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet gjøres følgende endring:

§ 50 tredje ledd andre punktum oppheves.

48. I lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser gjøres følgende endring:

§ 58 andre ledd andre punktum oppheves.

49. I lov 9. januar 2009 nr. 2 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår mv. gjøres følgende endringer:

§ 41 femte ledd oppheves. § 41 nåværende sjette ledd blir femte ledd.

50. I lov 29. mai 2009 nr. 30 om Husbanken gjøres følgende endring:

§ 9 skal lyde:

§ 9 *Ettergjeving av krav*

Husbanken kan ettergi krav om å betala tilbake lån eller tilskot dersom det ikkje lèt seg gjera å driva inn kravet. *Dette gjeld likevel ikkje dersom kravet er overført til Innkrevjingsmyndigheita for innkrevjing.*

51. I lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold gjøres følgende endring:

§ 73 fjerde ledd oppheves.

52. I lov 25. juni 2010 nr. 45 om kommunal beredskapsplikt, sivile beskyttelsestiltak og Siviltforsvaret gjøres følgende endring:

§ 35 tredje ledd oppheves.

53. I lov 16. desember 2011 nr. 65 om næringsberedskap gjøres følgende endring:

§ 19 fjerde og sjette ledd oppheves. § 19 nåværende femte ledd blir fjerde ledd.

54. I lov 16. mars 2012 nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg gjøres følgende endring:

§ 6 tredje punktum oppheves.

55. I lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd skal lyde:

Plikten til å gi opplysninger etter denne lov omfatter opplysninger som skal gis med hjemmel i følgende bestemmelser med tilhørende forskrifter:

- a. skatteforvaltningsloven §§ 7-2 og 8-6,
- b. folketrygdloven §§ 25-1 annet ledd og 25-10, jf. 21-4,
- c. skattebetalingsloven § 5-11,
- d. statistikkloven § 10,
- e. svalbardskatteloven § 5-2 femte ledd og
- f. *innkrevingsloven § 30 tredje ledd.*

§ 8 andre ledd skal lyde:

Skattedirektoratet og skattekontoret skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med fastsettning av skatt og trygdeavgift etter skattelovgivningen og arbeidsgivers beregning og oppgjør av skattetrekk, arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn etter skattebetalingsloven og folketrygdloven. *Skattedirektoratet og Innkrevingsmyndigheten skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med etablering, beregning og gjennomføring av utleggstrekk.*

§ 10 fjerde ledd skal lyde:

Tvangsmulkt kan helt eller delvis *frafalles dersom forpliktelsen* ikke er overholdt som følge av forhold utenfor den opplysningspliktiges kontroll eller dersom særlige rimelighetsgrunner *som forelå ved illegalsen*, tilsier det.

56. I lov 24. august 2012 nr. 64 om bustøtte og kommunale bustadtilskot gjøres følgende endringer:

§ 11 skal lyde:

§ 11 *Tvangsgrunnlag og særleg namsstyresmakt*

Vedtak om krav på tilbakebetaling av bustøtte er tvangsgrunnlag for utlegg. Kravet kan drivast inn av Husbanken eller overførast til *Innkrevjingsmyndigheita.*

§ 12 oppheves.

57. Lov 11. januar 2013 nr. 3 om Statens innkrevings-sentral oppheves.

58. I lov 6. juni 2014 nr. 19 om stans i utbetalinga av offentlege ytingar og barnebidrag når ein av foreldra har bortført eit barn til utlandet gjøres følgende endring:

§ 3 andre ledd skal lyde:

Barnebidrag tyder i lova her barnebidrag som vert kravd inn av *Innkrevjingsmyndigheita*, med unntak av oppfostringsbidrag fastsett etter barnevernsloven § 15-12.

59. I lov 4. september 2015 nr. 91 om posttjenester gjøres følgende endringer:

§ 50 tredje ledd oppheves. § 50 nåværende fjerde ledd blir tredje ledd.

§ 54 andre ledd skal lyde:

Innkrevning av krav som nevnt i første ledd kan pålegges *Innkrevingsmyndigheten.*

60. I lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning gjøres følgende endringer:

§ 2-10 første ledd bokstav c skal lyde:

- c. enhver som i løpet av de ti siste årene er straffet for overtredelse av denne loven, ligningsloven, merverdiavgiftsloven, skattebetalingsloven, *innkrevingsloven*, straffeloven §§ 378 til 380 og 406, regnskapsloven eller bokføringsloven

§ 7-9 andre ledd skal lyde:

(2) *Innkrevingsmyndigheten* skal gi opplysninger til skattemyndighetene om bidragspliktiges gjeld i forbindelse med pliktig underholdsbidrag og andre mellomværender med *Innkrevingsmyndigheten.*

§ 14-1 tredje ledd skal lyde:

(3) Skattemyndighetene *kan redusere eller frafalle påløpt mulkt som følge av særlige grunner som forelå ved illegnelsen.*

61. I lov 17. juni 2016 nr. 64 om åpenhet om eierskap i medier gjøres følgende endring:

§ 5 tredje ledd oppheves. § 5 nåværende fjerde ledd blir tredje ledd.

62. I lov 9. desember 2016 nr. 88 om folkeregistrering gjøres følgende endringer:

§ 12-1 fjerde ledd skal lyde:

Et overtredelsesgebyr kan helt eller delvis ettergis dersom det blir gjort sannsynlig at manglende etterlevelse skyldes forhold utenfor overtrederens kontroll eller dersom særlige rimelighetsgrunner *knyttet til illegnelsen* tilsier det.

63. I lov 16. juni 2017 nr. 50 om Likestillings- og diskrimineringsombudet og Diskrimineringsnemnda gjøres følgende endringer:

§ 13 tredje ledd oppheves.

§ 13 nåværende fjerde ledd blir tredje ledd og skal lyde:

Tvangsmulkten tilfaller staten, og den kreves inn av *Innkrevingsmyndigheten.*

§ 13 nåværende femte ledd blir fjerde ledd.

64. I lov 7. mai 2020 nr. 37 om medisinsk utstyr gjøres følgende endring:

§ 12 andre ledd oppheves.

65. I lov 7. mai 2020 nr. 40 om tilrettelegging for utbygging av høyhastighetsnett for elektronisk kommunikasjon gjøres følgende endring:

§ 23 andre ledd skal lyde:

Innkrevning av krav som nevnt i første ledd, kan pålegges *Innkrevingsmyndigheten.*

66. I lov 23. juni 2020 nr. 99 om tilskudd ved avbrutt permittering (økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet) gjøres følgende endring:

§ 16 første ledd skal lyde:

(1) Krav på tilbakebetaling av uriktig utbetalt tilskudd og administrative sanksjoner betales til og innkreves av *Innkrevingsmyndigheten.*

67. I lov 18. juni 2021 nr. 97 om barnevern gjøres følgende endringer:

§ 15-12 andre ledd tredje punktum skal lyde:

Den bidragspliktige kan sette frem krav om å få endret fastsatt *bidrag.*

§ 15-12 fjerde ledd skal lyde:

Bidrag etter denne bestemmelsen *er tvangsgrunnlag for utlegg.* Bidraget *innkreves av Innkrevingsmyndigheten* og skal *overføres* til kommunen.

68. I lov 28. januar 2022 nr. 2 om lønnsstøtte (økonomiske tiltak i møte med pandemien) gjøres følgende endring:

§ 17 første ledd skal lyde:

(1) Krav på tilbakebetaling av uriktig utbetalt støtte og administrative sanksjoner betales til og innkreves av *Innkrevingsmyndigheten.*

69. I lov 4. mars 2022 nr. 7 om nasjonale saksbehandlingsregler i saker om offentlig støtte gjøres følgende endring:

§ 3 fjerde ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrift om tildeling, kontroll og tilbakeføring av offentlig støtte som nevnt i første ledd. Det kan i slike forskrifter gjøres unntak fra reglene i skatteforvaltningsloven, skattebetalingsloven og *innkrevingsloven* i den utstrekning det er nødvendig for å oppfylle EØS-rettslige forpliktelser.

70. I lov 11. mars 2022 nr. 8 om tollavgift gjøres følgende endring:

§ 12-8 første ledd tredje punktum oppheves.

71. I lov 17. juni 2022 nr. 57 om erstatning fra staten til voldsutsatte gjøres følgende endringer:

§ 13 skal lyde:

§ 13 *Tvangsgrunnlag og tvangsinndrivelse*

Statens krav etter §§ 11 og 12 er tvangsgrunnlag for utlegg og innkreves av *Innkrevingsmyndigheten.*

§ 16 andre ledd skal lyde:

Kontoret for voldsoffererstatning og Statens sivilrettsforvaltning kan uten hinder av taushetsplikt innhente fra *Innkrevingsmyndigheten* og Folkeregisteret de opplysningene som er nødvendige for utførelsen av oppgaver etter loven her, og nødvendige opplysninger til utredning og produksjon av statistikk.

